

นิทรรศการ "ครูต้นเรื่อง" Online

ทีมโค้ช มูลนิธิโรงเรียนสตาร์ฟิชคันทรีโฮม และโรงเรียนบ้านปลาขาว

เรื่องเล่าการเรียนรู้ : EF กับการพัฒนาสุขภาวะขั้นพื้นฐานด้วย Art Process" ชั้นอนุบาล 3

วันเสาร์ที่ 28 พฤษภาคม 2565 เวลา 09.30 - 12.00 น.

นิทรรศการ
"ครูต้นเรื่อง"
online

#ทีมโค้ช มูลนิธิโรงเรียนสตาร์ฟิชคันทรีโฮม
และโรงเรียนบ้านปลาขาว

วันเสาร์ที่ **28** พฤษภาคม 2565
09.00 - 13.30 น.

ครูต้นเรื่อง

ครูบุญทิพา คัมเบตร (ครูออย)
ระดับชั้นอนุบาล 3 โรงเรียน วัดเชิงเลน (นครราชสีมา)

ผู้ทรงคุณวุฒิ

รศ.ดร. พัทธยากรณ์ มานะจติ
อดีตอาจารย์ภาควิชาการศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ดร.บรรพพร จันทรเดสัย เสริบุตร
ประธานมูลนิธิโรงเรียนสตาร์ฟิชคันทรีโฮม

เรื่องเล่าการเรียนรู้
**EF กับการพัฒนาสุขภาวะขั้นพื้นฐาน
ด้วย Art Process อนุบาล 3**

ทีมโค้ช

ผอ. มุกดา คำวณิช
โรงเรียนบ้านปลาขาว

อ.ธนิต มินวงษ์
มูลนิธิโรงเรียนสตาร์ฟิชคันทรีโฮม

ครูกนกวรรณ แหวนเพชร
โรงเรียนบ้านปลาขาว

ผู้สนใจร่วมเรียนรู้ ติดต่อ
คุณเจนจิรา เดชชัยพงศ์ : 089-7012929
ประสานงาน IT ติดต่อ
คุณก๊อป : 084-4889044

QR Code
Meeting ID & Passcode Zoom
ห้องย่อย

Meeting ID: 837 5128 5008
Passcode: 038331

อาจารย์ธนิต มินวงษ์ มูลนิธิโรงเรียนสตาร์ฟิชคันทรีโฮม : สวัสดีครับ ต้อนรับทุกท่านเข้าสู่เวทีห้องย่อยของโครงการครูเพื่อศิษย์ PLC Online Coaching ซึ่งวันนี้เป็นวันพิเศษเลยนะครับ เป็นวันจัดนิทรรศการของครูต้นเรื่อง หลายคนติดตามเข้า PLC โครงการครูเพื่อศิษย์ของเราอย่างต่อเนื่อง เราก็จะมีหลากหลายท่านเป็นคุณครูที่มาเล่ามาแบ่งปันประสบการณ์ให้กับเราฟังว่าเขาจัดการเรียนรู้อย่างไร และมีผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้เกียรติมาเติมเต็มประสบการณ์ เติมเต็มความรู้ให้กับครูที่มาแชร์เรื่อง รวมถึงคุณครูที่เข้ามานี้ก็ได้มีส่วนในการแบ่งปันประสบการณ์ และเรียนรู้ไปพร้อมๆ กัน

วันนี้เป็นเวทีที่พิเศษ เป็นนิทรรศการของครูต้นเรื่องและคุณครูที่เราชวนมาแชร์ประสบการณ์เป็นครั้งที่ 2 ที่มีอยู่ท่านเดียวนะครับ จะเป็น **คุณครูบุญทิพา คุ่มเนตร** หรือว่า **คุณครูออย โรงเรียนวัดเชิงเลน (นครไจราษฎร์)** วันนี้จะมาเล่าเรื่องการจัดการเรียนรู้ EF กับการพัฒนาสุขภาวะขั้นพื้นฐานด้วย Art Process ในระดับชั้นอนุบาล 3

สำหรับใครที่ตามมาจากห้องใหญ่ ตอนนี้เรายู่กับห้องย่อยของมูลนิธิโรงเรียนสตาร์ฟิชคันทรีโฮมและโรงเรียนบ้านปลาตาว กับแป๊ะกราวด์สีฟ้าๆ อย่างนี้นะครับ ผมอยู่ที่นี้นะครับ อาจารย์ธนิศ มินวงษ์ มูลนิธิโรงเรียนสตาร์ฟิชคันทรีโฮม และ ผอ.มุกดา คำวินิจ โรงเรียนบ้านปลาตาว จะมาเป็นทีมโค้ช และกับ Facilitator ของเรา อยู่ด้วยกันที่นี้พร้อมแล้ว พร้อมกับผู้ทรงคุณวุฒิ

ในเบื้องต้นนะครับ จริงๆ เรามีหลายท่านที่เข้าร่วมวงในวันนี้ ทั้งโรงเรียนที่อยู่ในโครงการ TSQP และโรงเรียนที่อยู่ในเครือข่ายของโรงเรียนบ้านปลาตาว ก็เข้าร่วม และอีกหลายโรงเรียนที่อาจจะตามเข้ามาหลังจากที่เสร็จจากเวทีใหญ่เรียบร้อยแล้ว

ตอนนี้ผมขออนุญาตนิดหนึ่งเพื่อให้การแลกเปลี่ยนของเราเป็นไปอย่างราบรื่นและเราสามารถเรียกได้ถูกว่าใครคือคนที่อยากจะแลกเปลี่ยน ก็ขอความกรุณาจากทุกคน ตรวจสอบชื่อของตนเองสักนิดหนึ่งว่าเราตั้งชื่อแบบไหนนะครับ เพราะว่าเดี๋ยวตอนช่วงแลกเปลี่ยนเราจะไม่รู้ว่าเป็นใคร บางท่านเป็นภาษาอังกฤษ บางท่านเป็นชื่อเล่น บางท่านยังไม่ได้ตั้งชื่อ ก็จะเรียกยากนิดหนึ่ง ก็ขอให้ท่านเปลี่ยนชื่อ เปลี่ยนเป็นชื่อของตนเอง และขีดล่างตามด้วยสถาบันหรือต้นสังกัดที่แต่ละท่านสังกัดอยู่ ผมยกตัวอย่างดังที่ท่านเห็นบนจอ นะครับ เปลี่ยนเป็นชื่อและขีดล่างและเขียนว่าโรงเรียนหรือต้นสังกัดสั้นๆ ใครที่เข้ามาแล้วสำรวจชื่อนิดหนึ่ง เราจะได้เรียกกันถูกว่าท่านคือใครและมาจากไหน ส่วนหนึ่งเปลี่ยนแล้ว และท่านที่กำลังจะตามเข้ามาก็สามารถเปลี่ยนตามรูปแบบที่เรากำหนดไว้ได้ เพื่อให้เราสามารถรู้จักกันนะครับ

กำหนดการวันนี้จะแบ่งเป็นช่วงๆ ต่อไปนี้ ในเวทีย่อยของเรา เรามีเวลาอยู่ด้วยกันในห้องย่อยถึงตอนเที่ยง หลังจากเที่ยงเสร็จแล้วเราจะกลับไปเวทีกลางในลักษณะเช่นเดียวกับเมื่อสักครู่นะครับ ก็จะมีการถ่ายทอดห้องเวทีกลางให้เราได้ร่วมชมด้วยนะครับ

ในเวทีย่อยของเราจะแบ่งเป็น 2 ช่วง คือเป็นช่วงเล่าเรื่องจากคุณครูต้นเรื่อง และเป็นอีกช่วงหนึ่งคือช่วงที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้เติมเต็มให้กับคุณครูต้นเรื่อง

ในวันนี้เราได้รับเกียรติจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน ท่านแรกเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากทางโครงการขอต้อนรับท่าน ดร.เจือจันทร์ จงสถิตอยู่ สวัสดิ์ศรีรับอาจารย์ครับ ท่านจะอยู่กับเราในเวทีห้องย่อยของเราจนถึงเวลาเที่ยง, ท่านที่ 2 เป็นอดีตอาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ คือ รศ.ดร.พิทยาภรณ์ มานะจุติ สวัสดิ์ศรีรับอาจารย์ครับ, และอีกท่านหนึ่งท่านมีประสบการณ์ในการดูแลเด็กปฐมวัยเช่นเดียวกัน และเป็นประธานมูลนิธิโรงเรียนสตาร์ฟิชคันทรีโฮม คือ ดร.นรรธพร จันทรเฉลี่ย เสริบุตร หรือ ดร.แพรว ครับ ขอขอบคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน ที่ทำให้เวทีของเราน่าตื่นเต้นและน่าติดตามเป็นอย่างมากนะครับ และมากกว่านั้นอยากจะบอกกับทุกท่านว่าทุกท่านที่อยู่ในห้องประชุมของเราใน Zoom Meeting นี้ หรือคนที่ชมอยู่ทาง Live ของ Starfish Academy สามารถร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้ในช่องทางใดช่องทางหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นช่องแชท หรือท่านอยากจะเปิดไมค์พูดคุยกับเราก็ได้ ยินดีนะครับ

สำหรับในบางประเด็นก็คิดว่าครูต้นเรื่องสามารถเก็บเกี่ยวประสบการณ์ที่เราไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนรู้ในโรงเรียน และเราจะได้เรียนรู้จากครูต้นเรื่องเช่นเดียวกัน เวลานี้เราตื่นเต้นที่จะไปพูดคุยกับครูต้นเรื่องแล้ว เราขอเชิญ Facilitator ในวันนี้ คือคุณครูกนกวรรณ แหวนเพชร โรงเรียนบ้านปลาตา เป็นผู้นำกิจกรรมของเราต่อนะครับ สวัสดิ์ศรีรับครูแนนนี

คุณครูกนกวรรณ แหวนเพชร (ครูแนนนี)
โรงเรียนบ้านปลาตา : กราบเรียนท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านนะคะ และคณะครู ผู้ร่วมวง PLC ทุกท่าน วันนี้ครูแนนนีรู้สึกเป็นเกียรติที่พวกเราได้มาอยู่ร่วมกันในห้องวันนี้ค่ะ แล้ววันนี้เราจะได้พบกับครูต้นเรื่องที่พวกเราได้คัดเลือกมา เลือกสรรมาให้ทุกท่านได้ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน เป็นเรื่องเกี่ยวกับ EF กับการพัฒนาสุขภาวะขั้นพื้นฐานของผู้เรียนด้วย Art Process เป็นชื่อเรื่องของคุณครูต้นเรื่องในวันนี้ คือคุณครูออย บุญทิพา คัมเนตร โรงเรียนวัดเชิงเลน (นครใจราษฎร์) สวัสดิ์ศรีคะครูออย วันนี้ตื่นเต้นไหมคะ

คุณครูบุญทิพา คัมเนตร (ครูออย) โรงเรียนวัดเชิงเลน (นครใจราษฎร์) : สวัสดิ์ศรีคะ สวัสดิ์ศรีทุกๆ ท่านเลยคะ ตื่นเต้นนิดหน่อยค่ะ

คุณครูกนกวรรณ แหวนเพชร (ครูแนนนี่) : วันนี้อยากจะให้ครูอวยอธิบายก่อนเข้าสู่เนื้อหาของเรา ในเนื้อหาของเราครูอวยตั้งชื่อเรื่องครั่งก่อนว่าอะไรคะ Process Art ที่นี้อยากจะชวนคุยหน่อยว่ามันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร ทำไมถึงเปลี่ยนชื่อ เพราะว่าบางคนนั่งคุยกับเรา เคยนั่งฟังเราในห้องนี้ เขาก็จะนึกได้ว่า ครั่งที่แล้ว เป็นอีกชื่อหนึ่ง ทำไมครั้งนี้ครูอวยเปลี่ยนชื่อใหม่ มีเรื่องราวอย่างไรคะ อยากให้แชร์กัน

คุณครูบุญทิพา คุ่มเนตร (ครูออย) : สืบเนื่องมาจากครั่งที่แล้ว เราใช้คำว่า Process Art มัน เป็นศิลปะที่เน้นกระบวนการ แล้วทีนี้ได้พูดคุย แลกเปลี่ยนกันแล้วได้คำแนะนำจากท่านผู้ทรงคุณวุฒิ ว่าเรามาใช้เป็นตัว Art Process ดีไหม เพราะเราเน้น ศิลปะตรงนี้ จึงให้เปลี่ยนมาเป็น Art Process เป็นที่ ไปที่มาว่าเราต้องเปลี่ยนตามที่ท่านผู้ทรงคุณวุฒิได้ แนะนำค่ะ

คุณครูกนกวรรณ แหวนเพชร (ครูแนนนี่) : โอเคค่ะ อันนี้เป็นที่มาที่ไปของชื่อนี้ละคะ แล้วตอนนี้ก็ จะขอมอบเวทีให้กับครูออยเพื่อที่จะร่วมแลกเปลี่ยน เรื่องเล่าให้กับท่านผู้ชมในวันนี้ค่ะ

คุณครูบุญทิพา คุ่มเนตร (ครูออย) : ขอบคุณค่ะ ขออนุญาตแชร์สไลด์นะคะ และขอ แนะนำตัวอีกครั้งนะคะ ปัจจุบันครูออยสอนอยู่ที่ โรงเรียนวัดเชิงเลน (นครใจราษฎร์) สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐมเขต 2 วันนี้มาในหัวข้อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในวง PLC เรื่อง EF กับการ พัฒนาสุขภาวะขั้นพื้นฐานของผู้เรียนด้วย Art Process ระดับชั้นอนุบาล 3

โรงเรียนของเราตั้งอยู่ที่อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม บริหารงานโดยท่าน ผอ.วรพงศ์ เวช ประเสริฐ จะเห็นเลยว่าโรงเรียนของเรามีบริบทที่ดินไม้ที่ร่มรื่น เพราะว่าโรงเรียนของเราเน้นการให้เด็กได้อยู่ กับธรรมชาติ ได้อยู่กับสิ่งแวดล้อม เพราะว่าเราเน้นเด็กเป็นสำคัญ เน้นกระบวนการการเรียนรู้ ซึ่งถ้าเด็กเขาได้ อยู่ท่ามกลางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแล้ว จะทำให้ไปกระตุ้นการที่เขาอยากที่จะเรียนรู้ กระตุ้นความรู้ และ ทำให้เขาารู้สึกอบอุ่น รู้สึกปลอดภัย รู้สึกว่ามีแหล่งเรียนรู้อยู่รอบตัว จะทำให้เขาเกิดประสบการณ์ใหม่ๆ ให้เขา ได้เรียนรู้

ที่นี่เหตุผลว่าทำไมครูอยถึงเรื่อง EF เลือก Well - Being และเลือก Art Process มาจัดกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาต่างๆ ปัญหาหลักๆ 3 ปัญหาใหญ่ คือ 1.เกิดการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งสืบเนื่องมาจากปีการศึกษาที่แล้ว ที่เด็กๆ ไม่สามารถมาเรียน On Site ที่โรงเรียนได้ จึงจำเป็นต้องเรียน On Hand อยู่ที่บ้าน

ปัญหาที่ตามมาเป็นปัญหาที่ 2 คือเด็กเกิดพัฒนาการทางอารมณ์บกพร่องหรือถดถอยไป เช่น ขาดสมาธิ หรือขาดความจดจ่อใส่ใจ คุณครูทราบได้อย่างไรว่าเด็กเกิดการขาดสมาธิ ขาดการจดจ่อใส่ใจ เพราะดูจากงานที่เด็กๆ ทำมา และจากการได้พูดคุยกับผู้ปกครอง ที่เราต้องมีการถามไถ่ผู้ปกครอง เพราะเรามี Group Line ผู้ปกครอง ถามไถ่กันอยู่ตลอดเวลาว่าปัญหาเกิดจากอะไร เด็กเป็นอย่างไรบ้างระหว่างที่เรียน On Hand อยู่ที่บ้าน เราก็เลยพบปัญหานี้

ปัญหาที่ 3 ปัญหาสุดท้าย เป็นปัญหาที่เกิดมาจากการที่เด็กเรียน On Hand แต่ปัญหานี้คุณครูได้เห็นเองในห้องเรียน เพราะว่าปัญหานี้เกิดกับเด็กที่เพิ่งเปิดเรียนมาในภาคการศึกษาใหม่ คือปัญหาด้านการใช้ความคิดสร้างสรรค์ การริเริ่มลงมือทำ การตัดสินใจ

นี่คือ 3 ปัญหาหลักที่เราจะต้องรับมือทาง หรือหากิจกรรม นวัตกรรม มาแก้ไขเด็กของเรา ซึ่งเนื่องจากปัญหา 3 ปัญหานี้ทำให้เด็กขาดประสบการณ์สำคัญไป ประสบการณ์สำคัญที่เด็กๆ ขาดไปก็คือ

1.การมีสมาธิ ซึ่งการมีสมาธินี้เกี่ยวข้องกับเรื่องของภาวะทางด้านอารมณ์ที่เด็กเขาขาดไป ขาดสมาธิ ขาดความจดจ่อใส่ใจ เราต้องมาเพิ่มประสบการณ์สำคัญทางด้านนี้

2.การมีความสุขกับสิ่งที่ทำ บางทีเด็กเขาอาจจะอยู่กับโทรศัพท์มือถือมากเกินไปในระหว่างที่เรียน On Hand อยู่ที่บ้าน สืบเนื่องกันมา พอดูโทรศัพท์มือถือมากเกินไป เขาก็จะมีเพื่อนอย่างเดียวคือโทรศัพท์ อาจจะได้ไม่ได้พูดคุยหรือแลกเปลี่ยน หรือบอกเล่าเรื่องราวต่างๆ กับผู้ปกครอง พ่อแม่ หรือได้เรียนรู้อื่นๆ รอบตัวเลย หรือไม่ได้เรียนรู้ธรรมชาติรอบตัวเลย เขาจะขาดในสิ่งที่เรียกว่าความสุขที่แท้จริง ความสุขรอบตัว เขาอาจจะขาดไป เราเลยมาส่งเสริมประสบการณ์สำคัญตรงนี้ ซึ่งมันสอดคล้องกับเรื่อง Well - Being

และประสบการณ์สำคัญที่ 3 คือการมีสุขภาพจิตที่ดี อันนี้ก็สอดคล้องกับ Well - Being เช่นกัน การที่เด็กจะมีสุขภาพจิตที่ดีคือเขาต้องมีความสุข เขาต้องมีภาวะพร้อมสมบูรณ์ทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

เพราะฉะนั้นเราจึงมาหาว่าพ่อแม่มีปัญหา
ขาดตรงนี้ไป เราก็ต้องเสริมให้เด็กในเรื่องของ Well -
Being ด้วย ส่งเสริมเรื่องของ EF ด้วย และที่สำคัญ
คือส่งเสริมในเรื่องของความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และ
การลงมือทำค่ะ อันนี้ก็เป็นสิ่งสำคัญเลยที่เด็กๆ เขา
อาจจะหายไปในส่วนตรงนี้ เราเลยมาเพิ่ม
ประสบการณ์สำคัญกัน

โดยที่ประสบการณ์สำคัญตรงนี้เราก็จะมาดู
คร่าวๆ ก่อน คุณครูอาจจะไปศึกษาในเรื่องของ EF
เราหยิบ EF และ Well - Being มาเป็นตัวหลักการ
ในการนำมาอ้างอิง ในการทำนวัตกรรม เราก็ต้อง
ศึกษาเรื่อง EF หรือ Executive Function ครูออกไป
ศึกษามาแล้ว ทำให้รู้ว่ามันคือความสามารถที่เกิดจาก
การทำงานของสมองส่วนหน้า Prefrontal Cortex
ซึ่งเป็นสมองส่วนที่ควบคุมในเรื่องของอารมณ์ เรื่อง
พฤติกรรมที่แสดงออกมา หรือในเรื่องของความคิด
การวางแผนต่างๆ ก็จะได้เห็นว่า EF ประกอบไปด้วย
3 ทักษะใหญ่ๆ เลย ได้แก่ 1.ทักษะพื้นฐาน 2.ทักษะ
การกำกับตนเอง และ 3.ทักษะปฏิบัติ ซึ่งทั้ง 3 ทักษะ
นี้สามารถที่จะนำไปบูรณาการ และด้วยกิจกรรม Art
Process จะทำให้เกิด 3 ทักษะนี้ในกิจกรรมเดียว ซึ่ง
Art Process เป็นกิจกรรมที่ครอบคลุมในการทำให้
เกิดทั้ง Well - Being และ EF ได้เลย

ต่อไปครูอาจจะไปศึกษาต่อว่า Well - Being
หลักการเป็นอย่างไร หลักการของ Well - Being คือเรื่องของการอยู่ดีมีสุข การที่มีความสุขในองค์รวม ทั้ง
ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ฝึกทั้งสุขภาพกาย และฝึกทั้งสุขภาพจิต ซึ่งการที่เราจะส่งเสริมอันนี้
ให้กับเด็ก ให้เขาเกิดประสบการณ์สำคัญอย่างที่เราต้องการจะให้เด็กเขาเกิด เราก็ต้องเริ่มส่งเสริมก่อนในส่วน
ของ Well - Being ในเรื่องของสุขภาพกายที่ดีในวัยเด็ก แล้วเราจะส่งเสริมอย่างไรให้สุขภาพกายของเด็กดี

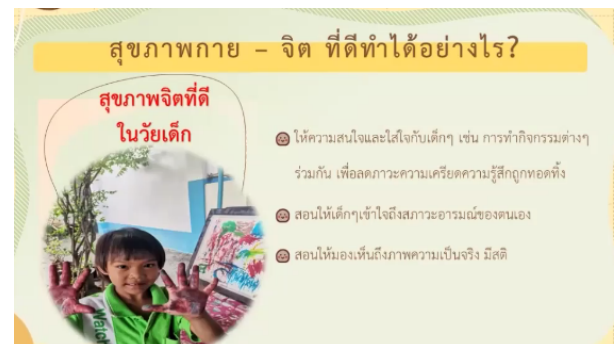
เริ่มจากการให้เด็กได้รับการพักผ่อนที่เพียงพอ เช่น ในวันที่มาที่โรงเรียน เขาจะมีกิจกรรมประจำวันของเขาอยู่แล้ว และเด็กอนุบาลจะมีกิจกรรมช่วงได้พักผ่อน อาจจะประมาณ 1 ชั่วโมงได้พักผ่อนในช่วงบ่าย อันนี้คือให้เขาได้พักผ่อนตามวัยตามอายุของเขาที่เขาควรจะได้รับ

เด็กๆ ยังจะได้รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ พยายามปลูกฝังในช่วงที่มาโรงเรียน ให้เขาได้รู้จักกินผัก กินผลไม้ ได้รับอาหารที่มีประโยชน์ก็จะช่วยไปซ่อมแซมร่างกายของเขาด้วย ทำให้ร่างกายของเขาสมบูรณ์แข็งแรง นอกจากนั้นคุณครูก็ยังจะดูแลสุขภาพ สุขลักษณะที่ดีให้กับเด็ก ปลูกฝังการแปรงฟัน ปลูกฝังในเรื่องของการล้างมือ หรือแม้กระทั่งปลูกฝังเรื่องของการทำความสะอาดร่างกายส่วนต่างๆ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการที่ทำให้สุขภาพกายของเด็กมีความสะอาด

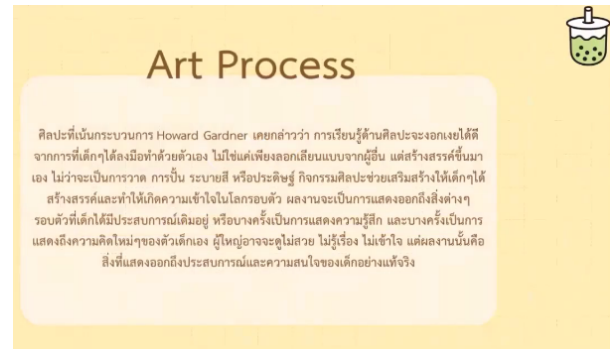
ที่สำคัญไปกว่านั้น มาอยู่ที่โรงเรียน คุณครูก็จะทำให้เด็กรู้สึกที่โรงเรียนเป็นสถานที่ที่ปลอดภัย ไม่มีการใช้ความรุนแรงใดๆ หรือทำให้เขารู้สึกว่ามาโรงเรียนแล้วเขาอบอุ่น เพราะฉะนั้นเมื่อเขามาโรงเรียนและรู้สึกปลอดภัยและอบอุ่นแล้ว มันจะส่งผลไปถึงสุขภาพจิตของเขา สุขภาพจิตของเขามันจะดีด้วย

นอกจากสุขภาพกายดีแล้ว สุขภาพจิตก็จะดีตามมา การที่สุขภาพจิตดีตามมาก็ว่าพอมาอยู่โรงเรียน คุณครูอาจจะคอยพูดคุยถามไถ่เด็กๆ ตลอด คอยฟังว่าเขาจะบอกเล่าเรื่องราวในเรื่องอะไร และคอยที่จะถาม หรือเวลาเขาบอกเล่ามา เราก็จะสนใจสิ่งที่เขาเล่า ให้มีความสำคัญกับเขา และสิ่งเหล่านี้จะทำให้เขาเกิดความมั่นใจในตัวเอง เขารู้สึกว่าเขาเป็นที่รักของคุณครูนะ เด็กๆ เขาชอบการที่ได้เป็นที่รักของคุณครู และเป็นที่รักของเพื่อนๆ ได้ถูกให้ความสำคัญ

สิ่งนี้มันจะส่งผลมากๆ เลยในเรื่องของสุขภาพจิตของเขา ทำให้ภาวะอารมณ์ของเขามั่นคง คงที่ อารมณ์แปรปรวนน้อยที่สุดจริงๆ ในวัยเด็กเป็นเรื่องปกติอยู่แล้วที่อารมณ์ของเขาค่อนข้างที่จะแปรปรวน แต่ว่าทำอย่างไรให้อารมณ์แปรปรวนแล้วเขาจัดการกับอารมณ์ตัวเองได้ รู้ว่าตอนนี้โกรธหรือว่าตอนนี้เสียใจ แล้วจัดการกับอารมณ์ตัวเองอย่างไร เมื่อสุขภาพจิตดีแล้ว สิ่งต่างๆ ก็จะตามมานะคะ

ต่อไปก็จะเป็นกิจกรรมของ Art Process ซึ่งตัวครูออยก็ไปศึกษาว่า Art Process มันเป็นศิลปะที่เน้นกระบวนการโดยที่ Howard Gardner ได้กล่าวไว้ว่าเกี่ยวกับเรื่องศิลปะนี้ ศิลปะจะงอกเงยได้ดีเมื่อเด็กได้ลงมือทำด้วยตัวเอง ไม่ใช่เพียงแค่การลอกเลียนแบบผลงานของใคร หรือไม่ใช่เพียงแค่การที่เด็กทำตามความคิดคุณครู ครูออยก็จะพยายามในการทำ Art Process ดังนี้ พยายามทำให้เขา เป็นคนอำนวยความสะดวก และให้เด็กเขาได้คิด ได้เลือกกิจกรรม ด้วยตัวเอง และจะทำให้เขารู้สึกว่าเขามีความมั่นใจ เขารู้สึกว่าเขามีสิทธิ์ที่จะเลือกนะ คุณครูให้สิทธิ์กับเขา แสดงว่าเขานี้ต้องสำคัญมากๆ เลย คุณครูเชื่อใจเขา มันจะเสริมความมั่นใจของเด็กๆ เขาเข้าไปอีก

ไม่ว่าผลงานจะออกมาเป็นอย่างไรนะค่ะ คุณครูออยไม่ได้ตัดสินจากผลงานของเด็กตรงนี้เลย คุณครูออยดูระหว่างที่เด็กเขาได้ดำเนินกระบวนการ กระบวนการทางความคิดของเขา ตั้งแต่เด็กเลือกวัสดุอุปกรณ์ การที่เด็กได้เลือกผลงานศิลปะว่าเขาจะทำชิ้นงานอะไร หรือแม้กระทั่งระหว่างที่เด็กได้ทำในกิจกรรมกลุ่ม พูดคุย บอกเล่า เราสังเกตจากตรงนั้น

ต่อไป บทบาทของตัวครูออยเอง ในการที่จะมาเริ่มทำกิจกรรมครั้งนี้ EF, Well - Being และ Art Process ดังนี้ บทบาทครูออยโดยเริ่มแรกเลยครูออยก็ใส่ใจ หมั่นสังเกตพฤติกรรมของเด็กตั้งแต่เด็กของภาคปีการศึกษาที่แล้ว ซึ่งครั้งนี้เป็นการนำนวัตกรรมมาใช้ในครั้งที่ 2 แล้ว ซึ่งครั้งแรกและครั้งที่ 2 ครั้งนี้เราก็มีบทบาทไปในเชิงเดียวกัน ที่เราใช้กับเด็ก ซึ่งเริ่มตั้งแต่ใส่ใจและหมั่นสังเกตพฤติกรรม พอทำปุ๊บ จะเป็นตัวทำให้เราทราบว่าเด็กคนนี้มีพฤติกรรมบกพร่อง หรือถดถอยไป หรือว่าเราควรจะส่งเสริมพฤติกรรมของเด็กในด้านไหนบ้าง เด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกันนะค่ะ เราจะได้จัดประสบการณ์ หรือจัดกิจกรรมที่มันตรงกับความแตกต่างระหว่างบุคคล

ที่สำคัญไปกว่านั้นคือ พอเราจัดกิจกรรมแล้ว เราต้องหมั่นกระตุ้นเด็กให้เขาทำกิจกรรมอยู่ตลอด หมั่นกระตุ้นให้เขาได้คิด ไม่ใช่เพียงแค่จัดกิจกรรมอย่างเดียว คุณครูก็จะคอยกระตุ้นเด็กระหว่างทำกิจกรรมด้วยคอยพูดเพื่อตึง ต้องพูดเพื่อถามคำถามให้เด็กได้ตั้งประสบการณ์เดิมออกมา การที่เขาได้ตั้งประสบการณ์เดิมออกมาก็จะทำให้เขาได้นึกถึงความจำ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว มันก็ไปสอดคล้องกับการที่เด็กได้เกิด EF

ที่สำคัญไปกว่านั้นคือ คุณครูจะตั้งผู้ปกครองเข้ามามีบทบาทร่วมด้วย ถึงแม้กระทั่งตอนนี้ได้มาเรียน On Site ก็ตาม อย่างไรก็ตามเราก็จะไม่ทิ้งบทบาทของผู้ปกครอง โดยที่เราจะทำความเข้าใจกับผู้ปกครองว่า ผู้ปกครองต้องสนใจที่จะรู้จักกับลูก ถึงแม้ผู้ปกครองบางท่าน บางครอบครัว เขาอาจจะไม่มีเวลา บริบทของแต่ละครอบครัวแตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตาม ความสนใจ ความใส่ใจกับเด็ก เราเป็นผู้ปกครอง เราต้องทราบก่อนว่าเด็กของเรา ลูกของเรา เขามีพัฒนาการทางด้านนี้ อาจจะลดน้อยลงไป หรือมีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง ให้เขาสนใจ

พอที่นี่ เมื่อเขาสนใจแล้ว ผู้ปกครองต้องมาร่วมมือกับครูในการสร้างวินัยเชิงบวกให้กับเด็ก ให้ทั้งครูและผู้ปกครอง เป็นต้นแบบที่ดีให้กับเด็ก ร่วมมือกันสร้างความผูกพันให้กับเด็ก เมื่อร่วมมือกันแล้ว มันก็จะไปได้เร็ว และจะไปได้ไกล เด็กก็จะได้เรียนรู้ได้ไวด้วยนะคะ

คุณครูกนกวรรณ แหวนเพชร (ครูแนนนี่) : ขออนุญาตให้อธิบายเพิ่มเติมหนึ่งเกี่ยวกับกระบวนการ Art Process ของครูอวยนะคะ มีจำนวนนักเรียนที่ร่วมใช้กระบวนการนี้ทั้งหมดเท่าไรคะ

คุณครูบุญทิพา คัมเนตร (ครูออย) : จำนวนนักเรียนที่ร่วมใช้กระบวนการ จริงๆ แล้ว นักเรียนในห้องตามรายชื่อที่เรา มี 16 คน แต่ว่า ณ ตอนนี้น้องมาเรียนเพียงแค่ 15 คนที่ร่วมใช้เลยคือ 15 คนค่ะ

คุณครูกนกวรรณ แหวนเพชร (ครูแนนนี่) : ตอนนี้เพิ่งเริ่มที่จะทำในชั้นเรียนใช่ไหมคะ

คุณครูบุญทิพา คัมเนตร (ครูออย) : ใช่ค่ะ เพิ่งเริ่มทำวันแรกครั้งแรกเมื่อวันที่ 20 เพิ่งทำได้ 4 ครั้ง

คุณครูกนกวรรณ แหวนเพชร (ครูแนนนี่) : ครูออยมีวิธีการทำอย่างไรที่เราจะสร้างความร่วมมือกับผู้ปกครอง ให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมกับพวกเรา

คุณครูบุญทิพา คัมเนตร (ครูออย) : คือลำดับแรกเลยอย่างที่บอกว่าพอเราเจอปัญหาปุ๊บ เราพูดคุยกับผู้ปกครองในเรื่องของปัญหาของเด็ก เราพูดคุยตรงๆ เลย เพราะว่าผู้ปกครองกับคุณครูส่วนใหญ่จะเจอกันเกือบทุกวันอยู่แล้ว ถ้าในกรณีที่มาเรียน On Site เพราะผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมารับเด็กเองนะคะ คุณครูก็จะพูดคุยว่าวันนี้มันเป็นแบบนี้ค่ะ ผู้ปกครอง เรามาช่วยกันไหม คุณครูมีนวัตกรรมตัวนี้ที่คุณครูอยากจะพัฒนาน้องจริงๆ อยากให้น้องมีพัฒนาการที่ดีขึ้น ผู้ปกครองว่างไหมคะที่จะมาร่วมกิจกรรมกับคุณครู ขอเวลาสักนิดเดียว คุณครูขอเวลาเพียง 1 ชั่วโมงเท่านั้น ไม่ได้นานเลย

ผู้ปกครองอาจจะยังไม่เข้าใจในช่วงแรกๆ เรายังไม่ได้อัดในเรื่องวิชาการกับผู้ปกครองมากนัก ให้เขาเข้ามาร่วมกิจกรรมโดยที่ครูก็จัดให้ด้วย เด็กทำด้วย ผู้ปกครองทำด้วยนะคะ ร่วมกันแล้วครั้งต่อไป ผู้ปกครองเขาจะเริ่มซึมซับและเข้าใจเองว่า อ้อ คุณครูมีวิธีการสอนแบบนี้ละ บางทีเขาอาจจะนำกลับไปปรับใช้ที่บ้านเขาก็ได้ เวลาที่เขาสอนเด็ก หรือบางทีที่คำพูดที่มันเป็นคำพูดที่เป็นประโยคสร้างสรรค์ ที่คุณครูพูดกับเด็ก แล้วผู้ปกครองได้ยิน เขาอาจจะเอ๊ะ แล้วก็เอากลับไปปรับใช้ที่บ้านเขาก็ได้

เราพยายามจะบอกผู้ปกครองว่าขอเวลาแค่หนึ่งเดียว เพียงแค่หนึ่งวันนะคะ คุณครูไม่ได้รับกวนเวลามาก พยายามดึงผู้ปกครองที่เขามีบริบทที่อยู่ใกล้โรงเรียนก่อน แล้วเขาก็ว่างทีมาก่อน เพื่อที่จะเป็นตัวแบบให้ผู้ปกครองท่านอื่นๆ เราก็จะส่งให้ดู ให้ผู้ปกครองท่านอื่นๆ ในกลุ่ม Line ว่าเรามีการจัดกิจกรรมกันแบบนี้ประมาณนี้คะ

คุณครูกนกวรรณ แหวนเพชร (ครูแนนนี่) : ก็จะเหมือนกับว่าเราจะพูดคุยสร้างข้อตกลง สร้างความเข้าใจ วิธีการจัดการเรียนการสอน เป็นแบบไหน เพราะจริงๆ เรื่องของ EF ผู้ปกครองบางบ้านก็จะไม่ค่อยจะเข้าใจเลยเกี่ยวกับเรื่องของการพัฒนาอย่างไร เราจะไปจัดใช้ที่บ้านอย่างไร เพราะว่าครั้งก่อนครูเคยพูดถึงเรื่องของการมีทั้ง On Site และ Online ด้วยนะคะ โอเคคะ เชิญต่อได้เลยคะครูออย

คุณครูบุญทิพา คุ่มเนตร (ครูออย) : เรามาดูในส่วนของตารางกิจกรรม Art Process ประจำสัปดาห์นะคะ ที่คุณครูออยได้จัดให้กับเด็ก ซึ่งใน 1 สัปดาห์ คุณครูออยจัด 3 วัน คือวันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ ใน 1 วันเราจะมีทั้งหมด 4 กิจกรรมให้กับเด็กได้เลือกในการเข้าฐานกิจกรรม ซึ่งในฐานกิจกรรมนี้ เด็กเขาจะได้มีโอกาสเลือกวัสดุอุปกรณ์เอง

ตารางกิจกรรม Art Process ประจำสัปดาห์	
ระยะเวลา 1 เดือน จำนวน 14 ครั้ง	Friday 20/05/65 วันจันทร์ เด็กเล็กวัยอนุบาล สร้างสีด้วยกระดาษ สีสีตามใจ
Wednesday 25/05/65 วันพุธ Natural & Flower Seashell colorful พืชมสร้างลาย	Monday 23/05/65 วันจันทร์ เด็กโต วันจันทร์ วันจันทร์ วันจันทร์ วันจันทร์
	Friday 27/05/65 วันศุกร์ เด็กโต วันศุกร์ วันศุกร์ วันศุกร์

โดยที่ก่อนที่คุณครูจะจัด 4 กิจกรรมนี้ 4 กิจกรรมนี้มาจากไหนที่คุณครูจัดในแต่ละวัน มาจากการที่ก่อนวันที่จะจัด คุณครูก็จะถามเด็กเพื่อตั้งประสบการณ์เดิมออกมาว่า คุณครูออยอยาก让孩子们ทำศิลปะนะเด็กๆ พร้อมทั้งจะทำศิลปะกันใหม่ เด็กๆ เคยทำศิลปะอะไรมาบ้าง หรืออยากทำศิลปะอะไร เขาก็จะพูดมา เช่น หนูอยากระบายสี วาดภาพ อยากปั้น

พอที่นี่ เรารู้ขอบเขตคร่าวๆ แล้วว่าเด็กเขาต้องการแบบนี้ คุณครูออยก็จะไปหากิจกรรมที่สอดคล้องกับสิ่งที่เด็กเขาได้พรั่งพรูความคิดและประสบการณ์ พูดออกมา ซึ่งในส่วนตรงนั้นพอเราได้กิจกรรมมาแล้ว เด็กก็จะมาช่วยกันค้นหาอุปกรณ์ คุณครูออยก็จะถามเขาว่า กิจกรรมแบบนี้คุณครูออยจะจัด เราจะใช้อะไรดี เช่น

การระบายสี คุณครูอาจจะจัดกิจกรรมระบายสีให้กับเด็กนะ เด็กๆ อยากระบายสีอะไร สีอะไรบ้างที่เด็กๆ อยากใช้ เด็กๆ ก็จะบอกมา คุณครูอาจจะไปเตรียมอุปกรณ์ตรงนั้นให้ ซึ่งเด็กๆ เขาจะชอบมากๆ เลยในการทำกิจกรรมตรงนี้ เขาตั้งใจที่ได้ทำ พอรู้ว่าจะได้ทำที่ไรก็ตั้งใจ ตื่นเต้นทุกครั้ง รอให้ถึงวันจันทร์ วันพุธ วันศุกร์

คุณครูกนกวรรณ แหวนเพชร (ครูแนนนี่) : ไม่ทราบว่ามีไหมคะครูออยที่เด็กจะดันกับสิ่งที่เขากำลังทำอยู่ คือเหมือนกับว่าพอครูออยถามทุกๆ ครั้งว่าครั้งนี้หน้าอยากจะทำอะไร อยากทำอะไรๆ ทุกครั้ง คือเด็กก็จะแบบว่า ตายแล้ว เมื่อวานก็ระบายสีแล้ว วันนี้ตัดกระดาษแล้ว จะมีไหมคะ

คุณครูบุญทิพา คัมเนตร (ครูออย) : ถามว่าเด็กจะดันไหม สำหรับตัวครูออยคิดว่าไม่ดันเพราะว่าใน 1 วัน วันจันทร์ เด็กทำทั้งหมด 4 กิจกรรม พอเด็กได้ทำแล้ว ครั้งแรกอาจจะพรั่งพรูประสบการณ์ออกมาได้ไม่มากนัก แต่หลังจากที่เขาทำ 4 กิจกรรมแรกไปแล้ว การที่เขาได้เห็นทั้งคนอื่นทำ และตัวเขาทำ เขาจะแตกแขนงความคิดออกไปอีกว่า ครั้งหน้าคุณครูออย หนูอยากทำแบบนี้ คล้ายๆ แบบนี้อีก แต่เปลี่ยนเป็นอย่างอื่นได้ไหม

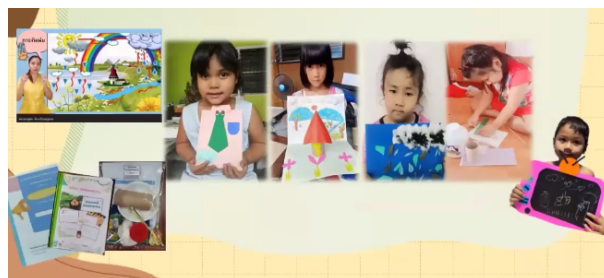
ยกตัวอย่างเช่น เขาอาจจะบอกว่า คุณครูออย หนูอยากติดภาพอีกค่ะ แต่หนูไม่อยากได้ใบไม้แล้ว หนูเปลี่ยนเป็นติดอย่างอื่นได้ไหม แบบนี้ค่ะ เขาจะแตกแขนงไปเรื่อยๆ ต่อยอดไปเรื่อยๆ กับความคิดของเขา คือเขาได้ประสบการณ์เดิมจากการที่ได้ลองทำแล้ว ตรงนี้จากการที่สอบถาม เด็กยังไม่มีในเรื่องของการค้นทางความคิด เพราะว่าเขาก็จะพรั่งพรูประสบการณ์ไปเรื่อยๆ เกิดจากการสะสมที่เขาเคยได้ทำมาแล้วค่ะ

สำหรับขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ก่อนที่จะดำเนินกิจกรรมก็อย่างที่บอกว่าเรามีการเตรียมความพร้อมก่อน โดยการพูดคุยถึงประสบการณ์เดิมให้กับงานศิลปะที่เด็กเคยทำมา หรือแม้กระทั่งคุณครูออยก็จะไปลงตามกลุ่ม 4 กิจกรรม และพูดถึงเรื่องกิจกรรมตรงนั้นที่เด็กได้เลือก เพื่อให้เขาได้ประสบการณ์เดิมออกมา แล้วเวลาที่เขามีผลงานศิลปะออกมา ก็จะเป็นผลงานศิลปะที่แตกต่างกัน เวลาลงมือทำแล้วสิ่งที่ได้คือผลงานออกมาไม่เหมือนกัน เพราะว่าเด็กแต่ละคนมีประสบการณ์เดิมไม่เหมือนกัน ตรงนี้เป็นสิ่งที่ครูออยชอบและอยากให้เด็กทำออกมาแล้วได้แบบนั้น นั่นคือสิ่งที่เราได้ออกมานะคะ ก็ประสบความสำเร็จส่วนหนึ่ง ในส่วนของการได้มีชิ้นงานที่หลากหลาย

พอเด็กได้ชิ้นงานมาแล้วก็เกิดการสะท้อนความคิด ครูอาจจะให้เด็กได้พูดบอกเล่าเรื่องราวว่าหนูทำอะไรกับชิ้นงานนี้ ตรงนี้คืออะไร ให้เด็กเขาได้บอกเล่า เขาอาจจะได้บอกเล่า หยุดช่วงการคิดบ้างอะไรบ้าง แต่อย่างน้อยการที่เขาได้พูดได้บอกเล่าออกมาคือการที่เราได้รู้ถึงความคิดความรู้สึกของเขาแล้ว ให้เขาได้ประเมินชิ้นงานตัวเองว่าเขาให้ความพึงพอใจชิ้นงานของตัวเองแค่ไหน มีทั้งหมด 3 ดาว ให้กี่ดาวในครั้งนี้นี่ที่หนูทำ นี่คือการสะท้อนความคิด

สไลด์อันนี้คือเป็นตัวอย่างที่เอามาให้ดูคร่าวๆ นี่เป็นตอนที่นำนวัตกรรมไปใช้ครั้งแรก ในรูปแบบ On Hand อันนี้คือน้องๆ ได้ทำร่วมกันกับผู้ปกครองอยู่ที่บ้านนะคะ โดยตอนนั้น ในสิ่งที่แตกต่างกันคือเป็น On Hand กับ On Site และ

แตกต่างกันอีกอย่างหนึ่งก็คือ ตอนนั้นที่ใช้นวัตกรรมครั้งแรก เด็กเขาประดิษฐ์ชิ้นงานสอดคล้องกับหน่วยการจัดการเรียนรู้ของอนุบาล ซึ่ง ณ ตอนนี้อยู่ On Site ในการทำ Art Process ตัวนี้ เด็กเขาไม่ได้ทำสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ เราให้เขาทำแบบเปิดกว้างในเรื่องของศิลปะไปเลย อยากทำอะไรบอกมา เติร์จจัดหาให้ นี่คือข้อแตกต่างระหว่างการนำนวัตกรรมไปใช้ระหว่างครั้งแรกกับครั้งที่ 2 นะคะ

สไลด์ต่อมาคือในการตัดสินใจที่เลือกใช้นวัตกรรมกลับมาใช้ครั้งที่ 2 สืบเนื่องมาจากครั้งที่แล้วมีผลการเปรียบเทียบการพัฒนาการดีขึ้นและเป็นที่น่าพึงพอใจ ทั้งคุณครูและผู้ปกครอง ซึ่งกราฟตัวนี้เป็นกราฟที่ได้แสดงผลถึงเมื่อ

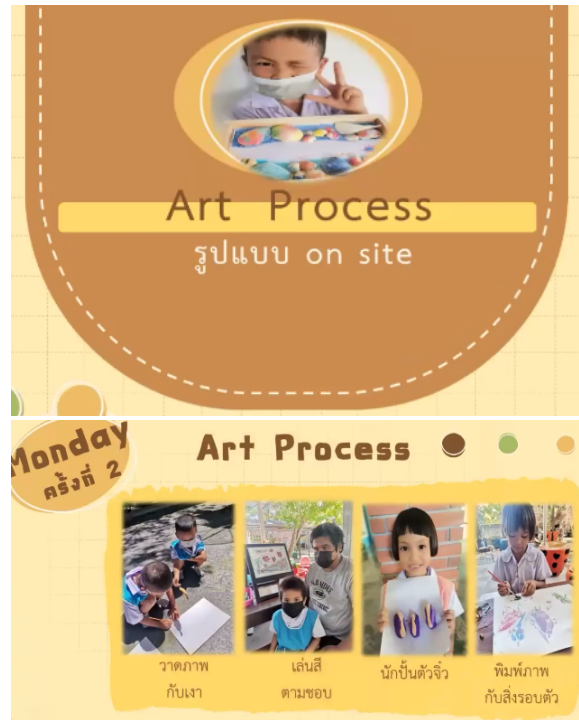

ภาคการศึกษาที่แล้วที่ครูกับผู้ปกครองได้ทำการประเมินร่วมกันและหาค่าเฉลี่ยออกมาซึ่งมันเป็นที่น่าพึงพอใจ คุณครูอาจจะคิดว่าโอเค อย่างนั้นเรานำมาใช้กับเด็กในภาคการศึกษานี้ต่อนะ เพราะว่ามันจะได้ผลเหมือนกัน เพราะว่าเด็กก็อยู่ On Hand ที่บ้านเหมือนกัน ปัญหาที่พบก็คล้ายคลึงกัน เลยนำมาใช้ และจากครั้งที่แล้ว เราได้วางไว้ว่าเป้าหมายของเราในเรื่องการพัฒนาต่อคือจะนำมาใช้กับน้องรุ่นต่อไป ซึ่งครั้งนี้เราก็ได้ทำตามเป้าหมายที่เราตั้งไว้เป้านั้นแล้วนะคะ

ต่อไปจะเป็นในรูปแบบของกิจกรรม Art Process On Site แล้ว ในรูปของส่วนตัวกิจกรรมทั้งหมดที่บอกไปก่อนหน้านี้ว่าตอนนี้ดำเนินการไปได้ทั้งหมด 4 ครั้ง แต่ครูอวยยกมาให้ดูเพียงแค่เป็นตัวอย่าง เห็นการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของการสะท้อนความคิด ยกมาเพียง 2 ครั้ง คือครั้งที่ 2 กับครั้งที่ 4

เราให้เด็กดูว่ากิจกรรมที่ทำ 4 ฐาน ก็จะเริ่มที่วาดภาพกับเงา เล่นสีตามชอบ เล่นสีตามชอบจะเห็นว่าอันนี้เป็นครั้งแรกที่มีผู้ปกครองเข้ามาร่วมด้วยในครั้งที่ 2 เพราะว่าตอนที่เรามาครั้งแรก เริ่มครั้งแรก เราให้เด็กได้ปรับตัวก่อน ยังไม่ได้เชิญผู้ปกครอง พอมาถึงครั้งที่ 2

เราเชิญผู้ปกครอง พอติว่าผู้ปกครองก็ยินดีที่จะมาให้ความร่วมมือ ก็ได้มาทำกิจกรรมร่วมกับลูกนะคะ แล้วต่อไปกิจกรรมนักปั้นตัวจิ๋ว และพิมพ์ภาพกับสิ่งรอบตัว อันนี้คือเราได้ทำกิจกรรม มีวิดีโอคร่าวๆ นะคะให้ดูระหว่างที่นั่งได้ทำกิจกรรมค่ะ (ผู้เข้าร่วมกิจกรรมรับชมคลิปวิดีโอร่วมกัน)

เมื่อได้รับชมวิดีโอจบกันไปแล้วนะคะ กับวิดีโอที่เด็กได้ทำเสร็จแล้ว และเขาได้สะท้อนความคิดของตัวเองออกมา ก็จะสังเกตได้ว่าเด็กมักจะบอกเล่าโดยการตั้งประสบการณ์เดิมออกมาใช้ เป็นในส่วนของความจำ EF คือ Working Memory ตั้งออกมาใช้และบอกเล่าให้คุณครูและเพื่อนๆ ได้ฟัง ซึ่งตรงนี้ก็เป็นอย่างการประเมินชิ้นงานของตนเอง โดยนอญโย เขาบอกว่าทำไส้กรอก จากคะแนนเต็มทั้งหมด 3 ดาว คุณครูอวยให้จำกัดคือ 3 ดาว คือเก่งที่สุดแล้ว คือชอบที่สุดแล้ว แต่นอญโยบอกว่าให้เพียง 2 ดาวคะ เขาบอกเหตุผลว่ามันยังไม่เป็นไปตามที่หนูชอบ ที่ดูเขาขาย คือประสบการณ์เดิมของเขา คือเขาเห็นแล้วอยากจะมี

องค์ประกอบในตัวชิ้นงานมากกว่านี้ แต่วันนี้เขาอาจจะยังไม่สามารถทำชิ้นงานตรงนี้ได้เป๊ะตามที่มันอยู่ในความจำของเขา เขาเลยให้เพียงแค่ 2 ดาวนะคะ

ต่อไปก็จะเห็นว่าน้องคนที่ 2 ให้ตัวเอง 3 ดาว และน้องคนสุดท้ายคือน้องโอโม่ให้ดาวเลย คุณครูอวยเลยถามเขาว่าเหตุผลที่หนูไม่ให้ดาวในการทำกิจกรรม Art Process พิมพ์ภาพตัวนี้เพราะอะไร เขาบอกว่า เพราะว่าหนูรู้สึกว่ามันยังไม่ถูกใจอย่างที่หนูคิดไว้ คือเขาเริ่มทำตัวนี้ ตัวพิมพ์ภาพครั้งแรกกับธรรมชาติ เอาใบไม้มาพิมพ์

หยิบของจากธรรมชาติมาพิมพ์ เด็กผสมสีเอง อาจจะเป็นด้วยเหตุผลที่ว่าสีอาจจะยังไม่ชัด และเขาบอกกับคุณครูอวยว่า คุณครูคะ สีตรงนี้นั้นยังไม่ชัด ก็อาจจะเป็นเรื่องที่ว่าเด็กเขาอาจจะใส่น้ำมากเกินไปในการพิมพ์ภาพ ทำให้เวลาแต่ละลงไปแล้วสีอาจจะติดไม่ชัด หรือว่าสีอาจจะไหลมารวมกันแล้วทำให้ผลงานของเขา เขารู้สึกว่าคุณครู มันยังไม่สวย มันยังไม่ถูกใจเหมือนที่หนูอยากทำ และเขาบอกกับครูอวยว่าหนูขอทำใหม่ได้ไหมคะ นี่คือน้องที่พอได้ยินแล้วรู้สึกว่ามันนี้หนูรู้จักตัวเองแล้ว หนูรู้ที่จะประเมินตัวเองได้แล้วว่าขอโอกาสในการทำใหม่ คุณครูก็บอกว่าโอเคให้โอกาส เดียวครั้งหน้าเรามาทำฐานนี้ เรามาทำกันใหม่ แล้วมาดูซิว่ามันจะถูกใจหนูมากกว่าเดิมหรือไม่นะคะ

จากกิจกรรมที่เด็กได้ทำไป ประสบการณ์ที่เขาได้คือเขามีความสุข ได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน มีสมาธิ มีการจดจ่อใส่ใจเพิ่มมากขึ้น ระหว่างทำกิจกรรม คุณครูก็ได้สังเกต เด็กเขาจดจ่อใส่ใจที่จะทำกิจกรรมนั้นให้สำเร็จและที่เห็นได้คือจัดการอารมณ์ได้เหมาะสม รู้ว่าตัวเองตอนนี้ไม่พอใจ ไม่พอใจแล้วหยุด คุณครูคะ หนูขอหยุด หนูขอไม่ทำแล้ว เดียวหนูขอทำใหม่ อันนี้คือจัดการอารมณ์ได้เหมาะสม

ต่อไป อันนี้ก็คือตัวอย่างของครั้งล่าสุดเลย คือครั้งที่ 4 ซึ่งมีกิจกรรมสร้างสีด้วยอุปกรณ์รอบตัว นักปั้นตัวจิ๋ว เล่นสีส้น และธรรมชาติสร้างสีนะคะ ก็จะเห็นว่าว่ามีน้องคนเดิมอีกแล้วนะคะคือน้องโอโม่ อยู่ในการทำกิจกรรมเล่นสีส้น นี่เป็นครั้งที่ผู้ปกครองของน้องมาร่วมด้วยอีกเช่นกันนะคะ (ผู้เข้าร่วมกิจกรรมรับชมคลิปวิดีโอร่วมกัน)

ครูออยขอหยุดให้ดูตรงนี้นิดหนึ่งนะคะ จะให้ดูว่าน้องคนนี้ชื่อน้องหมูหยอง นะคะ ก่อนที่จะจัดกิจกรรม Art Process ตั้งแต่ในช่วง On Hand หรืออะไรก็ตาม คุณแม่ ผู้ปกครองของเขาบอกว่าเวลาที่จะถ่ายวิดีโอเวลาที่เขาทำกิจกรรมเป็นเรื่องที่ยากมากๆ เวลาทำ ทำได้ แต่เมื่อไหร่เวลาได้ออกกล้อง หรือถ่ายวิดีโอแล้ว น้องจะไม่นอน คุณแม่จะต้องแอบถ่ายตลอด อันนี้เป็นสิ่งที่คุณแม่บอกมา

แต่ ณ วันที่ทำกิจกรรมเมื่อวันศุกร์ที่ผ่านมา คุณครูออยได้ลอง บอกว่าคุณครูออยขอถ่ายวิดีโอหน่อยได้ไหม สิ่งที่คุณทำ สิ่งที่คุณเลือกทำ และสิ่งที่เขาพูดออกมาเป็นสิ่งที่น่าแปลกใจมากๆ เลยว่า เอ๊ะ ทำไมครั้งนี้เขาถึงยอมที่จะพูด บอกเล่าประสบการณ์โดยการที่เขาได้เห็นเราถ่ายวิดีโออยู่ แต่ทำไมเขาถึงเลือกเล่าที่จะพูด

ในส่วนนี้ครูออยเลยคิดว่าน่าจะเป็นเพราะกิจกรรมที่เขาทำ เป็นกิจกรรมที่เขาได้มีโอกาสเลือกเอง และชอบจริงๆ และพอเวลาเด็กทำออกมาแล้ว แล้วคุณครูออยจะคอยเสริมแรงให้กับเขา ดีมากเลยลูก สวยมาก หนูเก่ง หนูทำได้เลย อาจจะเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับเขานะคะ เลยคิดว่านี่เป็นเหตุผลที่ทำให้เขากล้าที่จะพูดและบอกเล่า

ทีมโค้ช มลนิธิโรงเรียนสตาร์ฟิชคันทรีโฮม และโรงเรียนบ้านปลาตาว หน้าที่ : 17

พฤติกรรมนี้หมายถึงแบบนี้ น้องเคยแสดงพฤติกรรมแบบนี้มานาน้อยแค่ไหน ระหว่างที่อยู่บ้าน หรือในช่วง On Hand ที่ผ่านมานะคะ ก็ได้มีการอธิบายรายบุคคลเพื่อสร้างความเข้าใจให้กับผู้ปกครอง

เอกสารด้านนี้เป็นตารางประเมินผลพัฒนาการ ซึ่งตอนนี้จะมีเพียงแค่ก่อนทำ เพราะเราตั้งไว้ว่าทำเป็นระยะเวลา 1 เดือน ทั้งหมด 14 ครั้ง แต่เพิ่งจะทำไปได้ 4 ครั้งเท่านั้น อันนี้ก็อยู่ในส่วนของค่าเฉลี่ยระหว่างครูและผู้ปกครองที่ได้ทำตัวประเมินพัฒนาการ จำนวนเด็กคือตอนนี้ได้ประเมินไป 15 คนนะค่ะ

ต่อมาเป็นตัวครอบคลุมเลยว่ EF, Well - Being และ Art Process มันเกี่ยวข้องกันอย่างไร ซึ่ง Art Process เป็นตัวดำเนินการ เป็นตัวขับเคลื่อน เป็นกิจกรรมขับเคลื่อนที่ทำให้เด็กเกิด EF กับ Well - Being พร้อมๆ กัน จะสังเกตได้ว่า EF ก็ต้องได้รับการพัฒนาทั้ง 4 ด้านเพื่อที่จะเกิด EF ขณะที่ Well - Being ก็ต้องได้รับการพัฒนาให้สมดุลทั้ง 4 ด้านเพื่อที่จะเกิด Well - Being เป็นสุขกาย สุขใจ

เราจะมาดูกันว่าตัว Art Process พัฒนาทั้ง 4 ด้านได้เช่นกัน โดยเริ่มที่ด้านร่างกาย ในตอนทำกิจกรรม เด็กได้ใช้ประสาทสัมผัสสัมผัสจับและอาจจะสัมผัสวัสดุหรือว่าเลือกวัสดุอุปกรณ์ ได้สัมผัส ได้ลงมือทำ เป็นการพัฒนาทั้งกล้ามเนื้อมัดเล็กและมัดใหญ่ การพัฒนากล้ามเนื้อมัดใหญ่คือการที่เด็กเดินไปหาวัสดุอุปกรณ์ ธรรมชาติรอบๆ ตัว รอบๆ มือ เด็กได้ใช้ทั้งกล้ามเนื้อ ทั้งมัดเล็ก มัดใหญ่ ได้พัฒนาแล้วทางด้านร่างกาย

ทางด้านอารมณ์ คือในส่วนของการทำงานศิลปะ เมื่อเราให้โอกาสให้เด็กได้เลือกอย่างเสรี ไม่มีผิด ไม่มีถูก ผลงานไม่มีผิด ไม่มีถูก เราจะได้ผลงานที่หลากหลาย นอกจากนั้นจะทำให้เด็กเกิดความมั่นใจในตัวเอง เกิดการเพิ่มสมาธิขณะทำกิจกรรม ถ้าทำไปบ่อยๆเรื่อยๆ สะสมๆ ไป เขาจะรู้สึกจดจ่อกับงานที่ทำ จดจ่อกับสิ่งนั้น แล้วในเมื่อทำชิ้นงานอื่น ถึงอาจจะไม่ใช่ศิลปะ อาจจะไม่ใช่ Art Process ตรงนี้ หรือจะไปทำชิ้นงาน ไม่ว่าจะเป็นการอ่านการเขียนอะไรก็ตามสำหรับน้องอนุบาล 3 มันก็จะทำให้ทักษะการจดจ่อดังนี้ติดตัวเขาไปไปใช้กับกิจกรรมอื่นได้ด้วย

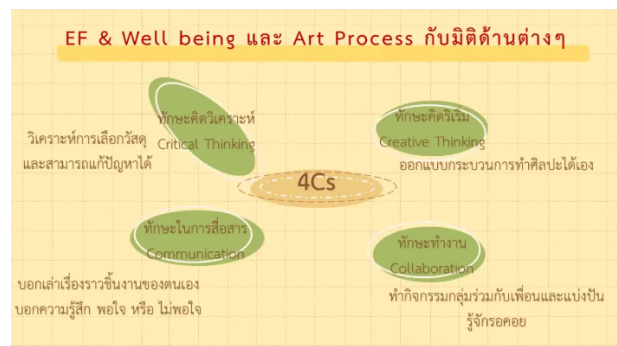
นอกจากนั้นก็คือเขามีความมั่นคงทางอารมณ์ด้วย และจัดการกับอารมณ์ตัวเองได้ รู้ว่าตอนนี้ชอบหรือไม่ชอบ ขอแก้ไขได้ไหม ขอปรับปรุงได้ไหม มีวิธีการแก้ปัญหาทางอารมณ์ของตัวเองด้วย ต่อมาในด้านสังคม เขาก็จะได้ในด้านสังคมเช่นกัน ถึงแม้ชิ้นงานจะเป็นชิ้นงานของแต่ละบุคคล แต่ตอนที่ทำ เขานั่งฐานรวมอยู่กับเพื่อน ได้ใช้อุปกรณ์ร่วมกับเพื่อน และอุปกรณ์นั้นก็ต้องมีการแบ่งกันใช้ เด็กก็จะรู้จักการรอคอย รู้จักการประนีประนอม การอยู่กับเพื่อนในสังคม เราต้องรอเพื่อนนะ เราต้องเคารพสิทธิของเพื่อนนะ เพื่อน

เขาใช้ก่อน เราก็ต้องให้โอกาสเพื่อนเขาได้ใช้ก่อน แล้วเดี๋ยวเพื่อนเขาใช้เสร็จ เราค่อยใช้ต่อก็ได้ รู้จักรอคอยเป็น และรู้จักกฎกติกาในการที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่น

ต่อไปด้านสติปัญญา ตัวนี้ก็ทำให้เด็กเน้นกระบวนการ ซึ่งไปเสริมประสบการณ์สำคัญที่เขาอาจจะหลงหายไปในเรื่องของความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในช่วงแรกๆ อาจจะยังไม่กล้าทำ ไม่กล้าคิด ไม่กล้าลงมือ แต่เมื่อไหร่ก็ตามที่เราปล่อยอิสระเสรี เขาจะรู้สึกว่าได้ทำ ไม่ได้ผิด คุณครูไม่ได้ว่า ถึงแม้ว่าผลงานจะสวยหรือไม่สวยก็ตาม คุณครูไม่ได้ว่าอะไรเลย โอเค อย่างนั้นทำ กล้าที่จะเริ่ม กล้าที่จะคิด กล้าที่จะตัดสินใจแก้ปัญหาโดยที่ครูไม่ต้องบอกเป็นสเต็ปๆ เขาก็จะคิดได้เองจากกระบวนการในสมองของเขา ซึ่งในทุกส่วนนี้ มันเกิด EF ทั้งในด้านของความจำเพื่อใช้งาน ยืดหยุ่นความคิด หรือแม้กระทั่ง EF ในด้านของภาวะทางอารมณ์ ภาวะของความคิดริเริ่ม ลงมือ และวางแผน

ถามว่าแล้ว Well - Being เกิดอย่างไร เกิดโดยที่เมื่อทุกอย่าง เด็กเขาได้พัฒนาทั้งภายนอกร่างกาย แล้ว จะทำให้เขาส่งผลไปถึงสุขภาพจิตเขาดีขึ้นด้วย พอสุขภาพจิตดีขึ้น ได้มีโอกาสได้ทำ ได้เลือก ได้เสรี ก็จะมีรู้สึกสบายกาย สบายใจ มีความสุข เมื่อมีความสุขแล้วก็จะสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้โดยที่พอตัวเองมีความสุขก็จะสามารถแบ่งปันความสุข แบ่งปันความรัก แบ่งปันสิ่งดีๆ ให้กับผู้อื่นได้ นี่ก็คือการสอดคล้องกันระหว่าง EF , Well - Being และ Art Process ค่ะ

นอกจากนั้น สิ่งที่เราได้มา ณ ตอนนี้เป็นตัวกิจกรรม Art Process ตัวนี้ยังสามารถที่จะไปส่งผลในเรื่องของทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้ด้วย ในเรื่องของทักษะคิดวิเคราะห์ ได้คิดวิเคราะห์อย่างไร เมื่อเด็กเลือกวัสดุได้เองแล้ว เด็กก็สามารถที่จะแก้ไขปัญหาได้ และเขาจะรู้ว่าว่าอันนี้เขาเลือกมาเองนะ แล้วเขาต้องแก้ไขอย่างไรถ้าเกิดว่ามันไม่ได้ตรงตามที่เขาต้องการ เขาต้องคิดและวิเคราะห์ออกมาแล้วนะ

ต่อไปคือความคิดริเริ่ม เขาได้ออกแบบกระบวนการการทำงานศิลปะได้ด้วยตัวเอง ก็เป็นการคิดริเริ่ม คิดลงมือทำ ได้ประสบการณ์ใหม่ๆ ตรงนี้ค่ะ ส่วนทักษะในการสื่อสาร คือเด็กสามารถพูดคุยบอกเล่าเรื่องราวชิ้นงานของตัวเองได้ บอกว่ารู้สึกพอใจหรือไม่พอใจ อันนี้คือเขาสามารถสื่อสารความรู้สึก และประสบการณ์เต็มที่เขามีให้กับคนอื่นได้ฟังได้ และทักษะสุดท้ายของทักษะในศตวรรษที่ 21 คือทักษะในการทำงาน เขาสามารถทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกับเพื่อนได้ รู้จักรอคอย รู้จักแบ่งปัน ซึ่งตรงนี้ก็สิ่งที่สำคัญเลยที่จะทำให้เขาเติบโตไป อยู่ร่วมกับคนหมู่มาก และปฏิบัติกิจกรรม หรือเคารพกฎกติกาของสังคมได้

ทั้งหมดของครูออยก็จะมีคร่าวๆ เพียงเท่านั้นคะที่นำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ในหัวข้อ EF กับการพัฒนาสุขภาพขั้นพื้นฐาน Well - Being ด้วยกิจกรรม Process Art ก็ขอจบการแลกเปลี่ยนเพียงเท่านี้คะ

คุณครูกนกวรรณ แหวนเพชร (ครูแนนนี่) : ก็ครบนะคะทั้ง EF , Well - Being และ Art Process ที่เอามาใช้ร่วมกันเพื่อที่จะดูพัฒนาการของผู้เรียน เรื่องของร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ครูออยคะ ในแบบประเมินของครูออยที่มีให้ผู้ปกครองได้เช็ค จะมีในส่วนของการกำกับตัวเอง ทักษะการปฏิบัติ ที่มีตัวอย่างให้นี้จะมียกนอกเหนือจากนี้อีกไหมคะ จะมีทักษะอื่นๆ อีกไหมที่ให้ผู้ปกครองได้ร่วมประเมินกับเราคะ

คุณครูบุญทิพา คุ่มเนตร (ครูออย) : คือในเบื้องต้นในการทำกิจกรรมครั้งนี้ ในเดือนแรก เราอาจจะเห็นทักษะ 2 ทักษะนี้ก่อน เพราะเป็นทักษะที่เราอยากให้เด็กได้ประสบการณ์ตรงนี้ เพราะมันไป

สอดคล้องกับปัญหาโดยตรงที่เราเจอ ที่เราบอกไปข้างต้น ก็จะเป็น 2 ทักษะนี้ก่อน แต่ว่าทักษะด้านอื่นๆ ก็จะได้เห็นว่ามันเป็นผลพลอยได้ในการได้จากการทำกิจกรรมอยู่แล้ว แต่ในอนาคตอาจจะเพิ่มเติมทักษะอื่นๆ ให้ผู้ปกครองได้ร่วมช่วยกันประเมิน เพราะว่าถ้าเราใส่ไว้เยอะเลยตั้งแต่ต้น มันอาจจะเป็นการขยายมากเกินไปแล้วมันจะไปหนักผู้ปกครอง แล้วเป็นการที่เราโฟกัสผิดจุดในเรื่องของพฤติกรรมที่เราต้องการพัฒนาเด็กตามประสบการณ์สำคัญที่เราจะเน้นเลย เพราะฉะนั้นในการที่จะมีพฤติกรรมอื่น อาจจะเป็นในช่วงเดือนที่ 2 หรือในโอกาสหน้าในการที่จะเพิ่มเติม Check List พฤติกรรมตรงนี้เข้าไปคะ

คุณครูกนกวรรณ แหวนเพชร (ครูแนนนี่) : สำหรับท่านผู้ฟังในวงของเราในวันนี้ก็มีเยอะเลยนะคะ ใครมีคำถามอยากจะสอบถามครูออยก็สามารถเปิดไมค์หรือทักแชทเข้ามาร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันได้นะคะ ตอนนี้ครูแนนนี่ยังมีคำถามอีกมากมายที่อยากให้ครูออยขยายความเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจมากยิ่งขึ้น ในส่วนของความร่วมมือของผู้ปกครอง นอกเหนือจากเขามีส่วนร่วมในการประเมินร่วมกับเราแล้ว ยังมีกิจกรรมอื่นอีกไหมที่ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมกับทางโรงเรียน

คุณครูบุญทิพา คุ่มเนตร (ครูออย) : นอกจากการประเมินแล้วก็จะเห็นกิจกรรมที่ได้เห็นดังสไลด์ที่ใส่ไปคือผู้ปกครองมาร่วมทำกิจกรรม Art Process กับเด็กเลยนะคะ เราพยายามไปจับผู้ปกครองทีละคนๆ ว่าผู้ปกครองว่างไหมคะ มาร่วมกิจกรรมกันหน่อยได้ไหมคะ เราก็จะพยายามไปจับเพื่อให้ได้ทุกคนมาร่วมกิจกรรมกับเด็ก พอผู้ปกครองเริ่มมา ทอยยมาแล้ว เราก็จะเอาผู้ปกครองท่านนั้นเป็นต้นแบบส่งไปยังผู้ปกครองท่านอื่น

ได้ทราบว่าเรามีแนวทางในการทำกิจกรรมแบบนี้ เพื่อที่มันจะเป็นตัวสานต่อในอนาคตเวลาที่เรากิจกรรมอะไรก็ตาม ผู้ปกครองก็จะเริ่มให้ความร่วมมือกับเรา ซึ่งตรงนี้เป็นจุดเน้นสำคัญของโรงเรียนเลย

นอกจากการประเมินแล้ว อยากให้เขาเข้ามาร่วมดูกระบวนการที่เราทำ ร่วมดูกระบวนการที่เด็กเขาได้คิด บางทีในบางมุม ครูอาจจะเชื่อเลยว่าอยู่ที่บ้านผู้ปกครองอาจจะไม่ได้เห็นมุมในการบอกเล่าหรือกระบวนการทางความคิดตรงนี้ของเด็กแน่นอน บางมุมผู้ปกครองไม่เคยเห็นแน่นอน เพราะฉะนั้นพอเราได้ดึงผู้ปกครองเข้ามาแล้ว เขาจะได้เห็นอะไรมากยิ่งขึ้น ครูอาจจะเชื่อ ว่าต่อไปผู้ปกครองเขาน่าจะเปิดใจมากยิ่งขึ้นในการเข้ามาร่วมทำกิจกรรมกับเราได้บ่อยครั้งขึ้นค่ะ

คุณครูกนกวรรณ แหวนเพชร (ครูแนนนี่) : ก็ค่อนข้างยากพอสมควรนะคะ คิดว่าเป็นปัญหาสำหรับอีกหลายๆ โรงเรียนเลยที่เราอยากจะสร้างเครือข่ายหรือสร้างความร่วมมือกับผู้ปกครองที่เราจะเชิญผู้ปกครองมามีส่วนร่วมกับการจัดการเรียนรู้ในช่วงนี้ก็เป็นช่วงสถานการณ์ที่มีโรคระบาด เราอาจจะต้องได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองมากๆ เลยนะคะ แล้วก็กระบวนการ Art Process ก็จะใช้ทั้งหมด 14 ครั้ง แล้วครูออยมีแนวทางต่อจากนี้ไหมคะว่าจะมีกิจกรรมอะไรต่อไป ที่ถัดจาก 14 ครั้งที่คุณครูออยได้ตั้งเอาไว้

คุณครูบุญทิพา คัมเนตร (ครูออย) : จริงๆ แล้วก็ได้มีการพูดคุยกับเด็กๆ ไปเหมือนกันนะคะ ว่านอกจากศิลปะแล้ว ชอบอะไรบ้าง คือน่าจะเป็นกิจกรรมในส่วนของเกมการศึกษาที่เราจะนำมาต่อยอดในการลองเปลี่ยนกิจกรรมจาก Art Process อาจจะเป็นเกมการศึกษาให้เด็กเขาลองคิด ลองทำ มันก็จะพัฒนาพัฒนาการทั้ง 4 ด้านของเด็กได้เช่นเดียวกัน เราอาจจะเปลี่ยนเพื่อให้มันมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น เพื่อที่เด็กบางคนเขาอาจจะชอบนอกจากศิลปะแล้ว ก็อาจจะชอบในเรื่องของการเล่นเกมเหมือนกัน เราก็อาจจะไปตอบสนองความต้องการของเด็กๆ ทุกรายบุคคลให้ครบทุกๆ คนค่ะ

คุณครูกนกวรรณ แหวนเพชร (ครูแนนนี่) : ก็จะมีการสอบถามผู้เรียนกันก่อนใช้ไหมคะ ก่อนที่เราจะเริ่มกิจกรรมอื่นๆ นะคะ

ตอนนี้ก็อยากจะเชิญชวนผู้เข้าร่วมวงร่วมแลกเปลี่ยนกันว่าเรามีกิจกรรมประมาณนี้ ส่งเสริมผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องของความคิดสร้างสรรค์หรือว่าทักษะด้านต่างๆ ในโรงเรียนของท่านอย่างไร อยากให้ร่วมแชร์กันด้วยนะคะ วันนี้ฟังของครูออยแล้ว บางท่านอาจจะนำไปปรับประยุกต์ใช้ในห้องเรียนของท่านเอง หรือของท่านก็มีแบบนี้คล้ายๆ กันนะ แต่ว่าอยากจะแลกเปลี่ยนในส่วนของปัญหาและอุปสรรคที่พบเจอในการทำกิจกรรม ครูออยมีวิธีการอย่างไร และวันนี้เราเหมือนเป็นการ PLC ข้ามโรงเรียนเพื่อที่จะนำปัญหาหรืออะไรต่างๆ มาเป็นข้อแลกเปลี่ยนร่วมกัน เชิญชวนทุกท่านนะคะ พิมพ์มาทางช่องแชทก็ได้นะคะสำหรับใครที่ไม่อยากเปิดไมค์นะคะ

มีคำถามว่า ครูออยคิดว่ากระบวนการ Art Process ได้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของครูออยไหมคะ จริงๆ มันจะมีเป้าหมายครูและเป้าหมายผู้เรียนนะ ครูออยคิดว่าประสบความสำเร็จก็เปอร์เซ็นต์

คุณครูบุญทิพา คุ่มเนตร (ครูออย) : จริงๆ ครั้งแรกที่นำนวัตกรรมไปใช้ไม่ได้คาดหวังมากมายนำไปใช้ในรูปแบบของ On Hand แต่ว่าประสบความสำเร็จเกิน 50% ที่เรที่ตั้งใจไว้ ผู้ปกครองให้ความร่วมมือและเด็กผลิตชิ้นงานออกมาได้แบบบางที่บางชิ้นงานเรารู้สึกน่าทึ่งกับความคิดของเด็ก เพราะฉะนั้นก็รู้สึกทึ่งใจในการที่ทั้งผู้ปกครองและเด็กได้ร่วมมือกันจริงๆ แล้ว 50% เท่านั้น แต่มันเกินตรงนั้นไปอีก ทำให้เรารู้สึกว่ามีกำลังใจที่จะทำต่อ เลยมาต่อในการนำมาใช้ครั้งที่ 2 ในภาคปีการศึกษาใหม่

ในครั้งนั้นก็เพิ่มทวีคูณกิจกรรมเข้าไปอีก ในแต่ละวันครูออยจัดถึง 4 กิจกรรม จริงๆ แล้วครูออยจัด 4 กิจกรรม และด้วยความที่เป็นครูประจำชั้นคนเดียว เราอาจจะมีความวุ่นวายเล็กน้อยในการที่เราจะต้องเดินไปสังเกต กลุ่มนี้ กลุ่มนั้น ตามวัยอนุบาลเขาก็อาจจะมีความอยู่ไม่นิ่ง แต่ว่ากิจกรรมก็ทำ แต่อาจจะมีการเจาะแจะจอบ้าง ก็เป็นเรื่องปกติ เราก็พยายามที่จะเดินไปฟังให้ได้ทุกกลุ่มว่าเขาสนทนาอะไรกัน เขาเรียนรู้อะไรไปบ้างกับการที่เขาได้เลือก ได้ทำ ได้ตัดสินใจด้วยตัวเอง ตรงนี้เลยรู้สึกชอบ ตัวครูออยเองเป็นคนทำก็รู้สึกชอบด้วย ในการที่เรารู้สึกตื่นเต้นที่จะได้ฟังว่าเด็กเขาคุยอะไร ได้เห็นผลงานที่เขาทำออกมาโดยที่เราไม่ได้บอกเลยว่าหนูจะต้องทำให้มันเป็นแบบนี้ เราไม่ได้ตั้งสเต็ปให้เขาเลยว่าจะต้องใช้ Pattern เดียวกันออกมาเป็นรูปแบบผลงานชิ้นนี้ๆ เพราะฉะนั้น ครูออยก็มีความรู้สึกตื่นเต้นทุกครั้งที่ได้เห็นผลงานของเด็กออกมาอย่างหลากหลาย แตกต่างกัน

ส่วนตัวคิดว่าสิ่งที่ตั้งใจตอนนี้ ตั้งใจไว้ว่าน่าจะสักประมาณเกิน 70% ที่จะให้เพิ่มขึ้น ความตั้งใจ เมื่อครั้งที่แล้ว 50% ครั้งนี้อยากให้เกิน 70% ที่ตั้งใจไว้ว่าน่าจะประสบความสำเร็จ เด็กได้รับการพัฒนา ก็ต้องดูกันว่าจะเป็นไปตามที่ตั้งใจไว้ไหม แต่จริงๆ แล้วพื้นฐานเลยที่จุดหมายที่เราเห็นเด็กเขาได้ยิ้มได้หัวเราะ ได้กล้าพูด กล้าแสดงออก จากน้องที่เคยบอกในคลิปว่าน้องไม่สามารถที่จะพูดเล่าเรื่องออกกล้องได้เลย แต่พอครูออยได้จัดกิจกรรมตรงนี้ แล้วน้องสามารถเล่าเรื่องออกกล้องได้ผ่านวิดีโอแบบนี้ได้ ทั้งที่มีมือถือจอหน้าเขาอยู่แบบนี้ นี่ถือเป็นความสำเร็จขั้นหนึ่งแล้วที่ครูออยได้เห็นค่ะ

คุณครูกนกวรรณ แหวนเพชร (ครูแนนนี่) : เราได้เห็นพัฒนาการของผู้เรียนเป็นรายบุคคลเลยนะคะ จากที่ครูออยเคยนำเสนอครั้งก่อนเป็นกิจกรรมที่เป็น On Hand ครูออยจัดกิจกรรมตามหน่วยการเรียนรู้ค่ะ ซึ่งตัวนี้ครูออยบอกว่าไปประเมินในหน่วยการเรียนรู้ต่างๆ ที่เด็กเรียนได้ ที่นี้ถ้าเป็น On Site บ้าง ครูออยบอกว่าไม่ได้อิงตามหน่วยการเรียนรู้ คือเปิดกว้างให้เด็กๆ คิดตามจินตนาการเลย เพราะฉะนั้นในส่วนของการวัดและประเมินผลในส่วนนี้ ครูออยจะนำไปลงในส่วนไหนของการประเมินให้กับผู้เรียนคะ

คุณครูบุญทิพา คุ่มเนตร (ครูออย) : จริงๆ แล้วพฤติกรรมตรงนี้ในการทำ Art Process ตัวนี้ อย่างที่บอกไปว่ามันสามารถพัฒนาได้ทุกกิจกรรม แต่ที่นี้เราไม่ได้อิงกับหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งเวลาที่เราประเมินเด็กของวัยอนุบาลอยู่แล้ว เราประเมินตามพัฒนาการอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นมันก็ไม่ใช่ว่าเรื่องซับซ้อนอะไรที่เราจะนำสิ่งที่เราเห็นจากตรงนี้ในการทำกิจกรรมไปประเมินพัฒนาการของเด็ก เพราะฉะนั้นมันสอดคล้องในการประเมินกันได้อยู่แล้ว มันไม่ได้หมายความว่าเราประเมินพฤติกรรมเด็กแค่เพียงทักษะกำกับตัวเอง หรือทักษะปฏิบัติ ถึงแม้ว่าเราจะประเมินโฟกัสไปที่ 2 พฤติกรรมตัวนี้ แต่จริงๆ แล้วพฤติกรรมที่เราเห็นมันแสดงออกมาได้ทุกพัฒนาการ เพราะฉะนั้นในการประเมินของอนุบาลเขาประเมินเป็นพัฒนาการ 4 ด้านอยู่แล้ว มันเลยควบคู่กันในการประเมินได้เป็นเรื่องปกติค่ะ

คุณครูกนกวรรณ แหวนเพชร (ครูแนนนี่) : เอาส่วนนี้ไปรายงานในพัฒนาการ 4 ด้านนะคะ

คุณครูบุญทิพา คุ่มเนตร (ครูออย) : ใช่ค่ะ

คุณครูกนกวรรณ แหวนเพชร (ครูแนนนี่) : ตอนนี้มีคำถามเข้ามาเยอะค่ะ บอกว่าเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ อยากสอบถามว่าในการเตรียมวัสดุอุปกรณ์และการทำได้หลากหลายกิจกรรมของเด็กแต่ละคนในเวลาเดียวกัน ครูมีวิธีการบริหารแต่ละครั้งอย่างไร ซึ่งต้องบอกว่าเมื่อก็ฟังแล้วมันมีกิจกรรมมากมายเลย คือแต่ละครั้งเราอาจจะใช้อุปกรณ์ที่มันแตกต่างกันตามบริบท แล้วครูออยจัดสรรอย่างไร ครูออยจัดหามาจากไหน มีงบประมาณอย่างไร เราอยากจะลองถามครูออยว่าครูออยทำอะไรบ้าง และบริหารอย่างไร ถ้ามีเด็กเยอะๆ ในชั้นเรียนค่ะ

คุณครูบุญทิพา คุ่มเนตร (ครูออย) : ในชั้นเรียน การจัดการชั้นเรียน ก่อนจัด 14 กิจกรรมนี้เราบอกก่อนว่า เราเข้าใจกันอยู่แล้วว่าในวัยอนุบาลนี้เขาจะอยู่ไม่ค่อยนิ่งหรอก ในชั้นเรียนมันค่อนข้างที่จะวุ่นวายเป็นเรื่องปกติ แต่เวลาที่ครูออยเตรียมกิจกรรม ใน 1 วัน มีทั้งหมด 4 กิจกรรมใช้ใหม่ค่ะ ครูออยก็จะเตรียมตั้งแต่กิจกรรมแรก เราจะบอกเลยว่าเด็กคนไหนที่เลือกกิจกรรมแรกไว้ ออกมาหาคุณครูก่อนนะ แล้วที่เหลือเดี๋ยวนั่งรออยู่กับที่ก่อน เราจะให้งาน ซึ่งเด็กเขาต้องทำงานตามหน่วยการเรียนรู้ในเวลาเรียนปกติ เขาทำงานในหน่วยการเรียนรู้อยู่แล้ว เราจะเตรียมงานในหน่วยการเรียนรู้ให้เขาทำไปก่อน

แต่ที่นี้เราก็จะเรียกเด็กกลุ่มที่ 1 ออกมาก่อนเพื่อมาเลือกกิจกรรม ถ้าเด็กคนไหนที่ต้องไปหาวัสดุอุปกรณ์ เราพยายามใช้วัสดุอุปกรณ์ที่เรามี เพราะส่วนใหญ่ที่โรงเรียนจะจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ไว้ให้กับเด็กอยู่แล้วก่อนที่จะเปิดเทอมมา นอกจากนั้นเรานั่นไปที่ธรรมชาติ วัสดุอุปกรณ์ธรรมชาติ เราก็จะพากลุ่มที่ 1 ไปหาวัสดุอุปกรณ์ธรรมชาติกันก่อน รอบๆ โรงเรียน พอกลุ่มที่ 1 เสร็จแล้ว เราก็จะนำอุปกรณ์ของกลุ่มที่ 1 ไปวางไว้

นอกห้องเรียน ซึ่งในกิจกรรมนี้เราจะไม่ทำกันในห้องเรียนเลยนะคะ เราจะทำกันนอกห้องเรียน ซึ่งก็จะมีโต๊ะที่เขานั่งประจำกลุ่ม เด็กก็จะเอาไปวางไว้แล้วกลับมาทำงานในหน่วยการเรียนรู้ที่ครูทำเป็นใบงานไว้ให้ก่อน

ต่อไปครูก็จะเรียกกลุ่มที่ 2 เดี่ยวเรามาทำกิจกรรมกัน ใครเลือกกลุ่มที่ 2 ไว้ เดี่ยวเรามาช่วยเตรียมอุปกรณ์กัน ก็จะวนไปแบบนี้จนถึงกลุ่มที่ 4 ซึ่งในส่วนตรงนี้ สอนเขาให้เขาได้รู้ไว้ว่ายังไม่ถึงเวลา หนูต้องรอคอย หนูต้องใจเย็น เคารพกฎกติกา กฎกติกาที่เราต้องออกมาเตรียมที่ละกลุ่มนะ ในตรงนี้เราสอนเขาด้วยในเรื่องของการเคารพกฎกติกาและการรอคอย และการที่เขาจะต้องนั่งทำงานอยู่กับที่ ถ้ายังไม่ถึงเวลา ให้จดจ่อใส่ใจกับงานของตัวเองก่อนนะ เมื่อถึงเวลาครูอาจจะเรียกออกมาเมื่อถึงกลุ่มที่หนูเลือกแล้ว แต่พอเตรียมไว้แล้วทั้งหมด 4 กลุ่ม เรียบร้อย เตรียมไว้หมดแล้ว นำไปวางไว้เรียบร้อยแล้ว คุณครูก็จะให้เด็กๆ ออกมานั่งตามกลุ่ม แล้วจะบอกเด็กๆ ว่าเดี่ยวคุณครูจะเข้าไปที่กลุ่มของเด็กแต่ละกลุ่ม

เรื่องโต๊ะนี้ เราจะพยายามจัดให้มันอยู่ใกล้ๆ กัน พยายามหาพื้นที่ โชคดีที่โรงเรียนจะมีช่วงท้ายห้องอนุบาลแล้วเป็นโต๊ะอยู่ใกล้กันเลย คุณครูก็ต้องเดินไกล แยกไกล ซึ่งคุณครูจะมองเห็นได้ทุกกลุ่ม ได้ยินทุกกลุ่มว่าเขาได้คุย ได้บอกเล่ากันอย่างไร คือจัดสถานที่ให้เด็กพยายามอยู่ใกล้กันด้วย เราเองจะได้ดูแลเด็กได้ครบทุกกลุ่ม และจะเข้าไปที่ละกลุ่ม พอถึงกลุ่มนี้เราก็จะเริ่มบอก ขวนเขาพูดคุยก่อน กลุ่มที่เหลือ 3 กลุ่มที่ยังไม่ถึงก็ให้เขานั่งรอ ให้เขาได้หิบบ้างวัสดุอุปกรณ์ ให้เขาได้พูดคุยกันตามประสาของเขาไปก่อน แล้วเราก็เข้าไปที่ละกลุ่มๆ เสร็จแล้วก็ให้ลงมือทำ อันนี้เป็นวิธีการที่คุณครูเคยได้จัดการในชั้นเรียนในรูปแบบนี้ของทุกๆ วัน

คุณครูกนกวรรณ แหวนเพชร (ครูแนนนี่) : ก็คือว่าเราจะให้นักเรียนส่วนหนึ่งที่ยังไม่ใช้กลุ่มที่ตัวเองเลือก รออยู่ในห้องก่อน ซึ่งของห้องครูอาจจะมีการที่ควบคุมแค่คนเดียวใช้ไหมคะ

คุณครูบุญทิพา คุ่มเนตร (ครูออย) : ใช่ค่ะ

คุณครูกนกวรรณ แหวนเพชร (ครูแนนนี่) : สำหรับบางโรงเรียนอาจจะมีการผู้ช่วย อาจจะใช่ 2 ท่านแบ่งกันหรือเปล่า

คุณครูบุญทิพา คุ่มเนตร (ครูออย) : แต่ของเราโชคดี ด้วยความที่ครูออยสอนอนุบาล 3 น้อยๆ เขาค่อนข้างที่จะควบคุมตัวเองได้แล้ว เราสามารถพูดและบอก ตั้งกฎกติกาให้เขาได้ฟังได้ เขาก็จะเข้าใจในกฎกติกาที่เราตั้งไว้ แล้วเขาก็จะอยู่ประจำที่ของตัวเองค่ะ

คุณครูกนกวรรณ แหวนเพชร (ครูแนนนี่) : มีคำถามต่อมาจากทางแขทถามว่า ครูออยทำอะไรให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกิจกรรมของเด็กๆ มากขึ้นคะ มีเคล็ดลับอะไรที่จะเชิญชวนผู้ปกครองมาร่วมกับเรา

คุณครูบุญทิพา คุ่มเนตร (ครูออย) : เคล็ดลับแรกเลยต้องบอกว่าท่าน ผอ.วรารักษ์ จะเป็น ผอ.ที่ค่อนข้างมีความสนิทและรู้จักผู้ปกครองอยู่แล้วเป็นต้นทุนเดิม เพราะว่าท่าน ผอ.บริหารงานโรงเรียนนี้มาค่อนข้างเป็นระยะเวลานาน ก็จะเป็นเรื่องง่ายเลยในส่วนของการขอความร่วมมือกับผู้ปกครอง ท่าน ผอ.จะช่วยติดต่อผู้ปกครองให้ด้วยเพื่อให้มาทำกิจกรรมกับเรา พร้อมทั้งคุณครูออยจะช่วยพูดเสริมได้ว่าผู้ปกครองจะได้เข้ามาทำกิจกรรม ขอเวลาไม่นานนะคะ เราต้องคอยหมั่นพูดคุยกับผู้ปกครองบ่อยๆ

ครูออยเชื่อว่าการสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองตั้งแต่ที่น้องเปิดเรียนมา มาเจอกับเรา เราพยายามเจอหน้าผู้ปกครอง ไม่ใช่เพียงการแค่ส่งเด็กกลับบ้าน ไม่ใช่อย่างนั้นนะคะ ในทุกๆ วันเราต้องมีการพูดคุยว่าน้องเป็นอย่างไรบ้าง ผู้ปกครองคะ วันนี้น้องน่ารักมากเลยนะคะ พยายามมีทั้งในส่วนที่ชมน้องให้ผู้ปกครองฟังและครึ่งไหนที่น้องต้องมีการแก้ไขพฤติกรรมด้านอื่น เราก็ค่อยบอกผู้ปกครองว่าอาจจะต้องมีการแก้ไขตรงนี้ด้วยนะ ผู้ปกครองช่วยด้วยนะ ตรงนี้ใช้การพูดคุยกับผู้ปกครองทุกวัน มันเป็นส่วนหนึ่งในการที่เวลาเราขอความร่วมมือผู้ปกครองค่อนข้างที่จะเกรงใจและให้ความร่วมมือ เพราะเขาเห็นว่าในแต่ละวัน ครูยังสังเกตลูกเขาขนาดนี้เลยแล้วพอทำกิจกรรมแล้ว เราจะไม่ให้ความร่วมมือได้อย่างไร

อันนี้เป็นส่วนหนึ่งที่คุณครูได้ทำ ซึ่งก็ไม่ว่าว่าคุณครูโรงเรียนอื่น อาจจะมีวิธีการที่แตกต่างกันออกไป แต่ในวิธีการของครูออย ครูออยเน้นในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี จากการแค่การเริ่มพูดคุยในทุกๆ วันกับผู้ปกครองคะ

คุณครูกนกวรรณ แหวนเพชร (ครูแนนนี่) : มีอีกท่านนะคะ อยากให้ครูออยช่วยอธิบายวิธีดำเนินการกิจกรรมแบบ On Hand หน่อยคะ เพราะว่าวันนี้เราคุยกันถึง On Site คร่าวๆ ก็ได้คะว่า On Hand ครูออยมีวิธีการประมาณไหน

คุณครูบุญทิพา คุ่มเนตร (ครูออย) : ในกิจกรรมนี้ที่ให้ดูตอนนี้ในช่วง On Site ที่เด็กเปิดเรียน แต่เมื่อภาคปีการศึกษาที่แล้วเป็น On Hand ซึ่งวิธีการดำเนินการกิจกรรม เราดำเนินการกิจกรรมคล้ายๆ กัน แต่ในช่วง On Hand คุณครูออยจะเริ่มจากการที่เราพบปัญหาเด็กแล้วเรามาจัดการแก้ปัญหา ประชุมผู้ปกครอง ดำเนินการประชุมผู้ปกครองก่อน ประชุมผู้ปกครองเพื่อให้ผู้ปกครองได้เตรียมตัวและรับทราบว่าจะมีกิจกรรมตรงนั้นะ อธิบายเรื่อง EF ให้ผู้ปกครองเข้าใจ อธิบายเรื่อง Well - Being อาจจะเป็นในการอธิบายที่ไม่ได้เป็นหลักวิชาการ เป็นการพูดภาษาชาวบ้าน คุณครูคุยกับผู้ปกครองเป็นเรื่องปกติ ในการคุยกันประจำวันเวลาเราเจอกัน เราก็อธิบายไปตามที่ผู้ปกครองจะง่ายต่อการเข้าใจ

พอประชุมผู้ปกครองเสร็จแล้ว ครูออยเริ่มจัดทำชุดกิจกรรม ชุดกิจกรรมเป็นชุดกิจกรรมคล้ายๆ Learning Box ซึ่งเราเคยทำมาก่อนหน้านี้แล้วกับทาง Starfish ซึ่งเด็กรุ่นก่อนๆ ผู้ปกครองรุ่นก่อนๆ ก็เคยเจอ

มาแล้ว ซึ่งมีตัวอย่างให้ผู้ปกครองรุ่นใหม่ได้ดูอยู่แล้วสำหรับในส่วนของคุณครูละเอียด Learning Box ตัวนี้ ซึ่งในชุด Learning Box คุณครูอาจจะใส่อุปกรณ์ตามหน่วย ตามหน่วยในที่นี้หมายความว่าอุปกรณ์ที่เลือกมา ตอนนั้นเด็กอาจจะไม่ได้มีการเลือกเหมือน On Site แบบนี้เต็มที่ แต่ครูอาจจะใส่อุปกรณ์ที่มันหลากหลายดู

ยกตัวอย่างหน่วยบ้าน ครูอาจจะมองหาอุปกรณ์รอบตัวที่ครูเคยมี และเป็นอุปกรณ์ที่หาได้ง่ายๆ คิดว่าจะหาได้ตามบ้านของนักเรียน มีอะไรบ้าง เราก็จะใส่เข้าไป ในการใส่เข้าไปตรงนี้อาจจะเป็นแกนที่ชูก็ได้ ที่เด็กเคยนำมาทำบ้าน ไม่ไอศกรีมก็ได้ หรืออาจจะเป็นกล่องก็ได้ ที่คิดว่าเด็กเขาเห็นอุปกรณ์แล้วเขาจะบึ่ง ไอเดียขึ้นมา และผู้ปกครองอาจจะบึ่งไอเดียขึ้นมาด้วยกัน ช่วยเหลือ หรือแม้กระทั่งพวกที่เราใส่เข้าไปอาจจะมี อุปกรณ์ไม่เพียงพอ แต่ผู้ปกครองสามารถหาอุปกรณ์ที่บ้านมาเติมให้ได้ โดยที่อุปกรณ์ตัวนี้มันก็จะเป็นการที่ ให้เด็กเขาได้มีโอกาสเลือกในการทำ จะใช้ที่ครูเตรียมไปก็ได้ หรือไม่ใช้ที่ครูเตรียมไปก็ได้ ซึ่งเด็กกับผู้ปกครองก็ได้ร่วมมือกันทำในชุดกิจกรรม Learning Box ตัวนี้นะคะ

ที่สำคัญก็คือก่อนที่เด็กทำ ครูอาจจะมีการวางสแตป ในช่วง On Hand เราจำเป็นที่จะต้องวางสแตปว่า ผู้ปกครองต้องให้เด็กดูคลิปวิดีโอ คุณครูอาจจะทำคลิปวิดีโอการสอนให้เด็กๆ ดู ในทุกๆ หน่วย ซึ่งพอทำคลิปวิดีโอการสอนแล้ว มันจะเป็นการที่เขาเรียกว่าเป็นประสบการณ์ใหม่ก็ได้ ให้กับเด็กเขาได้เรียนรู้ก่อน แล้วเด็กเขาจะดึงประสบการณ์เก่าออกมาใช้เอง ดูคลิปวิดีโอก่อน แล้วค่อยทำกิจกรรม ใบงานต้องทำอยู่แล้ว และให้ ประดิษฐ์มา 1 ชิ้น ให้สอดคล้องกับหน่วยที่ตัวเองเรียนรู้ไป อะไรก็ได้ เป็นชิ้นงานอะไรก็ได้ แต่ขอเพียงแค่ สอดคล้องกับหน่วยที่ตัวเองเรียนรู้ไป 1 ชิ้น ทำร่วมกับผู้ปกครอง พร้อมถ่ายวิดีโอ คุณครูก็สังเกตจากพฤติกรรม ที่ผู้ปกครองได้ถ่ายวิดีโอมาให้ดู ซึ่งก็ได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี

ในการทำกิจกรรมเหล่านั้น เด็กๆ ก็ชอบ ผู้ปกครองก็ชอบ เป็นกิจกรรมใหม่ ซึ่งเด็กเขาเองก็ไม่เบื่อใน การทำใบงาน บางที่เราให้ใบงานไปเขาก็ไม่อยากจะทำ บางทีใบงานอาจจะน่าเบื่อๆ แต่เด็กเขา รู้สึกว่าน่าเบื่ออย่างเดียวหรือ อะไรแบบนี้ เขาอาจจะมีความเบื่อหน่ายในการใช้ เพราะฉะนั้นพอมีตัว Art Process ตรงนี้เข้าไปช่วยด้วย ในช่วง On Hand เด็กเขาก็จะรู้สึกตื่นเต้นที่เขาได้ประดิษฐ์ชิ้นงานมานะคะ นี่ คือเป็นการจัดกิจกรรมคร่าวๆ แต่ว่าครูอาจจะใส่วิธีการทำ วิธีการที่ผู้ปกครองต้องทำอะไร ลงไปในชุด กิจกรรม Learning Box ด้วย ในชุด Learning Box ด้วยนะค่ะ ก็ใส่เข้าไปเพื่อให้ผู้ปกครองดูคร่าวๆ ว่าลำดับ กิจกรรมต้องเป็นแบบนี้ๆ นะ ประมาณนี้ค่ะในการจัดกิจกรรมในช่วง On Hand ค่ะ

คุณครูกนกวรรณ แหวนเพชร (ครูแนนนี่) : ตอนนี้เริ่มมีในช่องแชทมาเรื่อยๆ นะคะ ครูอาจจะ มีวิธีการควบคุมชั้นเรียน เด็กที่ไม่ปฏิบัติตามกฎกติกาที่เราทำกิจกรรม ครูอาจจะมีการจัดการอย่างไร โดยเฉพาะเด็กที่ขี้แสบและการเรียนนอกห้องเรียนมีสิ่งเร้าเยอะมากค่ะ

คุณครูบุญทิพา คุ่มเนตร (ครูออย) : การเรียนนอกห้องเรียนมีสิ่งเร้าเยอะมาก เอาเด็กที่ซนและไม่ปฏิบัติตามกฎกติกา ในชั้นเรียนของครูออยจะเจอเด็กที่ซนมากๆ เลย ไม่ปฏิบัติตามกฎกติกาจะมีอยู่เพียง 1 - 2 คนประมาณนี้เท่านั้น วิธีการที่ครูออยทำคือครูออยไม่ได้ไปโฟกัสว่าต้องปฏิบัติตามกฎกติกาเป๊ะ คนไหนไม่ได้เราก็ดูว่าเขาไม่ได้เพราะอะไร เราต้องทำความเข้าใจเขาก่อนว่าเขาไม่ได้เพราะอะไร เขาไม่ได้ อาจจะเป็นเพราะว่าความซนของเขา เขาซน เขาแสดงออกถึงพฤติกรรมมาแบบนั้น

เราก็ต้องเข้าใจพฤติกรรมเขาแบบนั้นก่อนนะคะ เราพยายามหลอกล่อความสนใจว่า หนู เดี๋ยวนั่งก่อนนะลูก ถ้าเกิดว่าหนูยังไม่นั่ง เดินไปเดินมา อาจจะทำงานไม่สำเร็จ แล้วครูออยจะเอาผลงานของหนูไปทำอย่างไรวะดีนะ จะนำไปติดบอร์ดอย่างไรดีนะ ครูออยอยากเห็นผลงานของหนูมากเลยนะ ครูออยเชื่อว่าหนูทำได้ แต่เรามานั่งกันก่อน เรามาทำงานให้เสร็จก่อนนะ อาจจะเป็นการพูดแบบให้กำลังใจเขาว่าเขาทำได้นะ เขาก็จะมานั่งทำกับเรา

การที่เด็กเขาซนบ้าง ลูกบ้าง ไม่ปฏิบัติตามกฎกติกาบ้าง อาจจะเป็นเรื่องปกติธรรมดา แต่เราก็ต้องมีวิธีการหลอกล่อที่มันหลากหลาย ถ้าเกิดว่าหลอกล่อในเรื่องคำพูด ในการให้กำลังใจในการที่แบบว่าทำชิ้นงานนะ หนูเก่งมากเลย อันนี้ถ้าไม่ได้ผล ก็อาจจะเป็นการให้กำลังใจเขาหรือหลอกล่อด้วยการบอกว่า มาๆ มาทำชิ้นงานกับครู ใครที่แบบไม่นั่งเลยก็จะไปนั่งด้วยเลยและแบบว่ามาทำชิ้นงานด้วยกัน ไหนอันนี้อธิบายให้ครูฟังซิ ทำอย่างไร แล้วครูออยต้องทำอะไรแบบนี้ จะป้อนอย่างไรดีให้มันเป็นแบบที่หนูอยากได้ ไหนสอนครูออยหน่อย ลงไปทำกิจกรรมกับเขาเลย

วิธีนี้อาจจะทำให้เขาได้นั่งได้สักครูหนึ่ง แต่อย่างน้อยเขาได้ทำกิจกรรมที่เราได้เตรียมไว้แล้ว และได้ทำกิจกรรมที่เขาได้เลือกไว้แล้วนะคะ วิธีการจัดการชั้นเรียนก็จะประมาณนี้สำหรับเด็กที่อยู่ไม่นิ่งนะคะ

คุณครูกนกวรรณ แหวนเพชร (ครูแนนนี่) : คำถามสุดท้าย การทำกิจกรรมแต่ละครั้ง ทุกคนทำสำเร็จทุกคนไหมภายในคาบเรียนนั้นๆ แล้วถ้าไม่สำเร็จพร้อมเพื่อน ครูออยทำอะไร มีวิธีการแก้ไขอย่างไร

คุณครูบุญทิพา คุ่มเนตร (ครูออย) : ทำสำเร็จทุกคนไหม ส่วนใหญ่จะสำเร็จคะ แต่ที่ไม่สำเร็จก็จะมีเพียง 1 คนตามที่เห็นนะคะ เท่าที่ทำมานะคะ จะมี 1 คนที่ไม่สำเร็จเลย อาจจะเป็นที่ว่าครูออยไปสอบถามว่าทำไมถึงทำชิ้นงานไม่สำเร็จละลูก เป็นเพราะอะไร มีปัญหาจากอะไร เขาบอกว่าหนูยังไม่อยากทำตอนนี้ หนูป้านแล้วมันไม่ได้ตั้งใจ ก็จะมีน้องคนหนึ่งที่เขาป้านแล้ว ชิ้นงานมันออกมาเหมือนเขาป้านแล้วไม่เสร็จแล้ววางไว้ ตรงนั้นเราก็ต้องเข้าใจเขาว่าในเมื่อเขายังไม่พึงพอใจที่จะทำให้สำเร็จตอนนี้ เราก็จะให้โอกาสเขาว่าไม่เป็นไร เดี่ยวครั้งหน้าไปทำกิจกรรมใหม่ หนูอยากทำกิจกรรมเดิมใหม่ หรืออยากจะทำกิจกรรมอื่น เราก็จะถามเขาให้โอกาสเขาได้เลือก ในเมื่อตอนนี้ไม่สำเร็จก็ไม่เป็นไร ครั้งหน้าถ้าเขาเปลี่ยนกิจกรรมมันอาจจะสำเร็จก็ได้เนอะคะ

เราแค่ให้โอกาสให้เขาได้เลือกทำ เราเพียงแค่มองในมุมกว้าง ไม่จำเป็นต้องกำหนดว่ามันต้องสำเร็จนะ เดี่ยวนี้เลยนะ ในเมื่อเขาไม่พึงพอใจที่จะทำตอนนี้ อย่างนั้นก็โอเค หยุดเพียงเท่านี้ไม่เป็นไรลูก เราต้องการให้มีการพัฒนาในเรื่องสุขภาพจิต เพราะฉะนั้นเราไม่ต้องไปกำหนดมาก อะไรที่มันปล่อยได้แล้วมันเป็นการที่จะทำ ให้เด็กเขามีความสุข เราก็ควรที่จะลดตรงนั้นและปล่อยตรงนั้นบ้างล่ะ นี่ก็ในส่วนที่เด็กถ้าเขาทำไม่สำเร็จ แต่ ก็จะมีเด็กบางคนที่ทำแต่ไม่พึงพอใจ อันนี้คืออย่างที่ยกไปในสไลด์ ทำไปแล้วไม่พึงพอใจก็ให้โอกาสในการทำ ใหม่ ไม่เป็นไร เราก็ทำใหม่

เพียงแค่คำว่าให้โอกาส ครูอาจจะบอกว่าไม่เป็นไร คำนี้จะเป็นคำที่ติดปากครูอยู่ตลอดเวลาที่ครูอยู่ พุดกับเด็ก ไม่เป็นไรลูก ไม่เป็นไร การทำกิจกรรมแต่ละวันเด็กเขาอาจจะซนบ้าง ทำน้ำหกบ้างไม่เป็นไร น้ำหก ใช้น้ำใหม่ เปื้อนกระดาษใช้น้ำใหม่ เปียกใช้น้ำใหม่ เอามาเช็ด ไม่เป็นไร เดี่ยวเปลี่ยนใหม่ ไม่เป็นไร เดี่ยวทำใหม่ คำว่า ไม่เป็นไรกับคำว่าให้โอกาสนี้ ถ้าเราฝึกใช้ 2 คำนี้บ่อยๆ ครูอาจจะใช้ 2 คำนี้บ่อยๆ เด็กเขาจะรู้สึกว่าเป็นตัว ของตัวเอง และเขาจะรู้สึกอยากมาเรียน รู้สึกอยากทำกิจกรรม และสิ่งที่ได้ฟังคือคุณครูอยู่ทำไมใจดีจังเลย อันนี้มันเป็นการทำให้เรารู้สึกว่าเด็กเขาไว้วางใจเราแล้ว เขารู้สึกว่าปลอดภัยสำหรับเขา มันก็ส่งผลดีในหลายๆ เรื่องล่ะ

คุณครูกนกวรรณ แหวนเพชร (ครูแนนนี่) : อันนี้ก็จะเป็นส่วนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ในชั้น เรียนของครูอยู่นะคะ สดท้ายแล้ว ก่อนที่เราจะส่งเวทีให้กับท่านผู้ทรงคุณวุฒิในวันนี้คะ ครูอยู่คิดว่าการ ประเมินคะแนนของครูอยู่ก่อนและหลัง กับการประเมินทุกครั้ง หมายถึงว่าใน 14 ครั้งเราจะประเมินเด็กทั้ง 14 ครั้ง มันมีความต่างกันอย่างไร ครูอยู่คิดว่าแบบไหนจะโอเคกว่า

คุณครูบุญทิพา คุ่มเนตร (ครูออย) : จริงๆ แล้วถ้าในส่วนของการประเมินทุกครั้ง การประเมินทุก ครั้งมันจะไปหนักผู้ปกครอง มันอาจจะไม่หนักคุณครูหรอก คุณครูสามารถประเมินได้ และจริงๆ แล้วการ ประเมินทุกครั้งมันจะเพียงแค่ครูประเมินทุกครั้งและผู้ปกครองนานๆ ครั้ง อันนี้ไม่ได้ ครูอยู่คิดว่ามันต้องไป ควบคู่กัน ในเมื่อครูอยู่ประเมินทุกครั้ง ผู้ปกครองก็ต้องประเมินทุกครั้ง แล้วผู้ปกครองไม่สามารถที่จะมา ประเมินทุกครั้งได้ เพราะฉะนั้นในส่วนการประเมินตรงนี้เลยเลือกใช้ที่จะประเมินก่อนและหลังให้เห็น พัฒนาการทีเดียวในการบอกเล่าให้ผู้ปกครองฟังว่าน้องดีขึ้นในส่วนด้านนี้นะ แล้วอยู่ที่บ้านดีขึ้นไหม เป็นการ พุดคุยบอกเล่าก็พอ มาแทน แทนที่จะ Check List ทุกๆ ครั้ง ซึ่งมันอาจจะไม่สะดวกสำหรับผู้ปกครองค่ะ

คุณครูกนกวรรณ แหวนเพชร (ครูแนนนี่) : วันนี้เราตอบคำถามกันไปหลายคำถามเลยที่เดียวคะ เดี่ยวตอนนี้เราจะได้ให้ท่านผู้ทรงคุณวุฒิมาร่วมเติมเต็มให้กับครูอยู่ค่ะ

อาจารย์ธนิต มินวงษ์ : จากที่ฟังตั้งแต่ต้นนะครับ เราจะเห็นวิธีการของครูออย รวมถึงในช่วงท้ายๆ นี้ หลายท่านก็อินบอกเข้ามาในช่องแชทว่าในทางปฏิบัติเป็นแบบนี้ เป็นแบบไหน และมีเคล็ดลับอะไรนะครับ ในช่วงนี้ก็จะได้รับเกียรติจากท่านผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน ได้แก่ ดร.นรรธพร อาจารย์เจือจันทร์ และอาจารย์พิทยาภรณ์นะครับ เราจะขอเรียนเชิญท่านแรกก่อน คือ อาจารย์แพร ดร.นรรธพร จันทร์เฉลี่ย เสริบุตร เติมเต็มให้กับคุณครูต้นเรื่องของเราค่ะ

ดร.นรรธพร จันทร์เฉลี่ย เสริบุตร (ดร.แพร) ประธานมูลนิธิโรงเรียนสตาร์ฟิชคันทรีโฮม : สวัสดีค่ะ สวัสดิ์ครูออยนะคะ สวัสดิ์อาจารย์เจือจันทร์ และพี่พิทยาภรณ์นะคะ และทีม Starfish รวมถึงคุณครูและท่านผู้บริหารโรงเรียนที่เข้าร่วมวันนี้ค่ะ

ก่อนอื่นคือตั้งแต่นั่งฟังมารู้สึกได้ถึงพลังบวกของครูออยที่เยอะมากๆ นะคะ และความตั้งใจในการที่จะจัดการเรียนและในวิธีการที่มองเห็นถึงเด็กเป็นตัวตนจริงๆ ฟังครูออยเล่าในเรื่องของการประเมินเด็ก การมองเด็ก และพยายามคิดค้นหาวิธีการต่างๆ ก็คิดสะท้อนถึงตัวเองตอนเป็นครูเหมือนกันว่าอยู่ในห้องเด็กที่มีเด็กอนุบาลเยอะๆ แล้วเราพยายามที่จะสร้างนวัตกรรมอะไรบางอย่าง เราพยายามที่จะเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอน คือมันก็จะมัลติมีเดีย คือบางที่เราคิดอะไรที่มันอยู่ในใจของเรา แต่หน้างานจริงมันก็เป็นแบบหนึ่ง แล้วเราพยายามที่จะเอาสิ่งที่เราเห็นหน้างานมาปรับและใช้นวัตกรรมที่มันเหมาะกับเด็ก ก็มีความท้าทาย แต่ในขณะเดียวกัน มันก็มีความสุขอยู่ในการที่เราได้จ้องมองเด็ก ในการที่เราได้แอบฟังว่าเขาคุยอะไรกัน แล้วเราเห็นอะไรบางอย่างในระหว่างที่เขาคุยกัน

จริงๆ วันนี้ถือเป็นรอบที่ 2 นะคะที่ได้ฟังครูออยคุยนะคะ เพราะว่าครั้งแรก อาจจะไปเน้นเรื่องของการจัด On Hand นะ พอวันนี้เปิดเทอมได้มาทำงานที่โรงเรียน ได้มาเจอเด็กจริงๆ บริบทมันก็อาจจะมีความแตกต่างกันไปนะคะ ที่นี้ในระหว่างที่ได้นั่งฟังมาก็จะเห็นถึงพัฒนาการตั้งแต่ครั้งแรกจนมาถึงครั้งนี้ อาจจะขอแบ่งเป็นหลายๆ ส่วนแล้วกัน อันที่ 1 คือส่วนของการที่ได้มาซึ่งตัวกิจกรรมแล้วกัน และในการเตรียมเพื่อที่จะให้เด็กเขาซื้อกิจกรรมที่เราอยากจะทำ และตัวไอเดียทั้งหมด

ที่นี้ ตัวกิจกรรมนี้เราจะเน้นไปเรื่องของการใช้กระบวนการทางศิลปะเพื่อที่จะนำพาเด็กไปสู่อะไรบางอย่าง อะไรบางอย่างที่ครูออยตั้งมาคือการจำแนกออกมาในเรื่องของการมีสมาธิ มีความสุข เรื่องของสุขภาพจิต ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การลงมือทำ ซึ่งก็จะแตกออกมาเป็นเรื่องของ EF และ Well - Being อันนี้คือตัวตั้งต้นนะ เท่าที่ฟังมา

ตัวกิจกรรมที่ครูอวยบอกว่าให้เด็กๆ เป็นคนเลือกเอง อันนี้ถ้าเราทำงานในลักษณะให้เด็กเป็นคนขับเคลื่อนเรื่องของกิจกรรมหรือการเรียนรู้ก็มีความใกล้เคียงกับการจัดการเรียนการสอนแบบ PBL Project Based หรืออะไรที่让孩子เป็นคนเคลื่อนไหว ตรงนี้ก็มีความท้าทายอยู่เพราะว่าทำอะไรที่เราจะดึง พยายามที่จะเอาประสบการณ์เดิมของเด็ก อยากจะดูว่าประสบการณ์เดิมของเด็กคืออะไร แล้วเขาอยากเรียนรู้อะไร อันนี้เป็นกุญแจสำคัญ เป็นสารตั้งต้นสำคัญที่จะทำให้กิจกรรมนั้นประสบความสำเร็จหรือไม่

ในมุมมองของเด็ก อย่างที่เราให้เด็กๆ ตอบว่าเขาอยากจะทำอะไรบ้าง และเขามีความสนใจอะไร ถ้าเกิดว่าอย่างตอนนี้ถ้าดูเหมือนว่าประสบการณ์ของเด็กๆ ในช่วงแรกๆ ที่เขาอาจจะยังไม่คุ้นชินกับกิจกรรมลักษณะนี้ เพราะฉะนั้นเด็กบางคนอาจจะไม่สามารถบอกได้ว่าเขาอยากจะทำอะไร เพราะประสบการณ์เดิมเขายังน้อย

วิธีการเติมประสบการณ์ให้เด็กมีหลากหลาย อาจจะมาจากครูอวยเองที่ชวนเด็กทำ อาจจะมียุติภรณ์ที่จะทำให้เด็กนึกถึงประสบการณ์ที่เขาเคยมี เชื่อมโยงกับสิ่งที่ครูอวยถาม แต่ถ้าทำไปสักระยะหนึ่ง เราอาจจะต้องมีตัวช่วย หรือว่าจะเติมประสบการณ์ตรงนี้ให้เด็กอย่างไร เราจะไปค้นหาประสบการณ์ที่เด็กเขามีแล้วไปเชื่อมโยงกับสิ่งที่เราทำไว้อย่างไร อาจจะจำเป็นที่จะต้องให้มีการเติมประสบการณ์ให้เด็กด้วย เพราะเด็กแต่ละคนที่มาอยู่ในห้อง 15 - 16 คน ประสบการณ์อาจจะไม่เท่ากัน บางคนอาจมีประสบการณ์มากกว่าเพื่อน

เพราะฉะนั้นเราจำเป็นต้องมีช่วงที่เราเติมประสบการณ์ให้เด็กด้วย ทั้งห้อง ที่มันจะต่อยอดกัน อันนี้อาจจะทำให้ตัวกิจกรรมที่เราอยากจะทำ มันอาจจะมีหลากหลายมากยิ่งขึ้น มันอาจจะมีครบเครื่องมากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นตัวตั้งต้นนี้อาจจะเป็นการลองมองว่าประสบการณ์เดิมของเด็กมีมากน้อยขนาดไหนแล้วเป็นการเติม

อีกประเด็นหนึ่ง อันนี้อาจจะเป็นประเด็นท้าทายว่าตัวที่เราทำมา ตัวศิลปะอาจจะเอาตัววิธีการเรียนรู้ทั้งศิลปะเป็นตัวขับเคลื่อน แต่ว่าจริงๆ แล้วเราสามารถที่จะบูรณาการไปที่อื่นๆ ได้นะคะ อาจจะตรงกันข้ามกับสิ่งที่ครูอวยเคยทำตอนช่วง On Hand ที่เอาหน่วยเป็นตัวตั้ง และอาจจะเป็นศิลปะเข้าไปเสริม แต่มันอาจจะไม่ได้เหมือนกันเสียทีเดียว ถ้าตอนนี้เราอาจจะเอาตัวศิลปะเป็นตัวตั้งนั่นละ แต่ว่าตัวกิจกรรมที่เด็กเขาทำ เราสามารถที่จะต่อยอด หรือว่าเชื่อมต่อประสบการณ์หรือสิ่งที่เด็กทำไปยังสาระอื่นๆ หรือว่าสิ่งที่เด็กได้เรียนรู้มากกว่าแค่เฉพาะศิลปะ

ยกตัวอย่างเช่น ถ้าเกิดเราเอาศิลปะเป็นการขับเคลื่อน เราสามารถบูรณาการเพิ่มไปในเนื้อหาของ การเขียนอ่านภาษาไทยได้ไหม การใช้ภาษาไทย การพูดสื่อสารได้ไหม หรือแม้กระทั่งคณิตศาสตร์ เรื่องของสี เรื่องของวิทยาศาสตร์ อะไรแบบนี้ ถ้าเราขยับไปเรื่อยๆ อาจจะเห็นว่ากิจกรรมนี้นั้นอาจจะไม่ใช่แค่กิจกรรมศิลปะ

เพราะว่าความเชื่อมโยงตรงนี้นั้นสามารถที่จะแตกออกไปได้ แต่ว่ามันอาจจะจะเป็นลักษณะของ Progression นะ คือค่อยๆ ทำ

สิ่งที่ครูอยุ่ทำตอนนี้คือถือว่าทำได้เยอะแล้ว เพราะว่าเพิ่งเปิดเทอมมาได้นิดเดียว แล้วก็ด้วยความที่เด็กเขารู้กระบวนการ เขารู้ Loop เขาสามารถที่จะเติมเต็มและมี Participation หรือคนที่ร่วมทำงานแบบ Active ได้มากยิ่งขึ้น และในเรื่องของประเด็นหรือว่าหัวข้อกิจกรรมตรงนี้ เมื่อกี้ที่เราคุยกันนิดหนึ่งว่าถ้าเด็กไม่สนใจจะอย่างไร เด็กไม่สนใจจะเป็นอย่างไร คือเรื่องของเด็กชนในห้องเรียน จริงๆ คำว่าชนถ้าในลักษณะของครูอนุบาล จริงๆ เราก็รู้ละว่าเด็กแต่ละคนเขาจะมีลักษณะของเขาในแต่ละแบบ

และบางครั้งในคำว่าความชนที่เราพูดกลางๆ คือความชน จริงๆ คือมันอาจจะจะเป็นสิ่งที่เรากำลังแนะนำให้เด็กอยู่ เป็นสิ่งที่เด็กเขาไม่สนใจ เป็นหัวข้อที่เขาไม่สามารถที่จะเชื่อมโยงประสบการณ์ของเขาเข้ากับสิ่งที่คุณครูกำลังจะบอกได้ อันนี้ก็อาจจะจะเป็นหนึ่งความเห็นที่เราอาจจะดูว่าจริงๆ แล้วเด็กเขาไม่สนใจสิ่งที่เราพูด เขาไม่สามารถที่จะเอาประสบการณ์เดิมของเขาเชื่อมต่อกับสิ่งที่เราพยายามจะให้เขาทำหรือเปล่า เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นอีก 1 จุดที่เราจะลองดูว่าเราจะมีวิธีการอย่างไรที่จะให้สิ่งที่เรากำลังทำในห้องเรียนเป็นสิ่งที่เด็กเขาสนใจและเขาหาความหมายกับมันเจอด้วย อันนี้ตามทฤษฎีนะ แต่ในทางปฏิบัติเราเข้าใจว่าบางทีมันไม่ได้มีสำเร็จรูป

เพราะฉะนั้นสิ่งที่เห็นครูอยุ่ทำแล้วก็พูดตลอดว่าเป็นครูอนุบาล เหมือนเราต้องมีเทคนิคเยอะ เทคนิคในการพูด เทคนิคในการหวานล่อม เทคนิคในการทำอะไรสารพัดที่ต้องหยิบออกมาใช้ในวาระต่างๆ เพราะฉะนั้นถ้าเราตระหนักถึงเรื่องที่เราต้องมีเทคนิค มีเครื่องมือ มีลูกเล่น มีของเล่นเยอะมากเลยในตัว จะหยิบออกมาให้ดึงดูดเด็กให้ได้แต่ละคน 15 คนในเวลาเดียวกัน มันก็เป็นศิลปะที่เราอาจจะต้องฝึกและต้องหาเทคนิคไปเรื่อยๆ นะคะ

พอเราได้ตัวหัวข้อมาแล้ว หรือว่าตัวกิจกรรมที่เราจะทำ ในโอกาสต่อไป ถ้าเด็กเขาเริ่มโตขึ้น เช่น เทอมที่ 2 เด็กเริ่มคุ้นชินกับกระบวนการแบบนี้ อาจจะเป็นไปได้ที่เด็กเขาไม่จำเป็นต้องทำกิจกรรมเดียวกัน แต่มีจุดมุ่งหมายเดียวกัน อันนี้อาจจะเป็นสิ่งที่อาจจะต่อยอดจากกระบวนการที่ได้กๆ เขาเข้าใจแล้ว

ทีนี้ พูดถึงตัวกระบวนการ ถ้าเด็กเขาสามารถเข้าใจจากการสื่อสารได้ว่ากระบวนการหรือบทบาทของเขามีอะไรบ้าง คืออันนี้จะทำให้เราเข้าไปในเรื่องของการที่ต้องคอยเป็นคนกระตุ้นเด็กตลอด คือเหมือนให้เด็กเขาตามกระบวนการมากกว่าที่จะต้องมาตามครูตลอดเวลา เช่น ให้เขารู้ตัวของตัวเองว่าโอเค เราจะทำอะไรก่อนเป็นลำดับ 1 2 3 4 5 ไม่ควรเกิน 5 มันจะเยอะไป คือพอเด็กเขารู้ตัวตัวเอง เขาก็จะสามารถดำเนินงานตามกิจกรรมได้เองโดยที่ครูไม่จำเป็นต้องคอยไปเสริม ไปบอกเขาตลอด คือเขาก็จะรู้สเต็ปของเขา อันนี้ก็

อาจจะเป็นอีกอันหนึ่งที่เราคิดกระบวนการแบบนี้ขึ้นม่ายๆ ที่เด็กเขาสามารถที่จะทำได้ อันนี้อาจจะโยงไปอย่างเช่นตัวกระบวนการที่เราใช้ อย่างที่โรงเรียนบ้านปลาตาวมีใน PBL หรือว่าใน STEAM Design Process คือว่าเขาจะรู้สึบดี

เพราะฉะนั้นพอสแต็ปที่ 1 เด็กก็รู้แล้วว่าเขาจะต้องทำอะไร เพราะฉะนั้นเราไม่จำเป็นต้องไปไค้เขาในทุกสแต็ปตลอดเวลา แต่อันนี้อยู่ที่การฝึกและการทำบ่อยๆ ให้เด็กเขาจนชิน ครูอาจจะไม่จำเป็นต้องมาใช้กระบวนการเหมือนที่บ้านปลาตาวหมด ถ้าเป็นกระบวนการที่คิดเองก็ได้ แต่ให้ทำเป็นประจำ ให้เด็กเขารู้จักหะในการเรียนรู้ของตัวเอง

ต่อมาเรื่องของจัดการเรียนรู้ โดยที่ครูเองก็มีกระบวนการหลากหลาย และให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม มีการเชื่อมโยงสิ่งที่เราได้เรียนรู้เข้าไป ไม่ว่าจะเป็น EF หรือ Well - Being ต่างๆ ตรงนี้คือกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งในระหว่างที่ทำกิจกรรมนี้ มันจะมีเทคนิคในการที่เราทำกิจกรรม เช่น การพูดกับเด็กเมื่อกี้ในวิดีโอก็จะเห็นว่าครูพยายามจะถามเด็กว่าทำอะไร ให้เด็กเขาได้นำเสนอ

ทีนี้ อยากจะให้ตั้งต้นนิดหนึ่งว่าในแต่ละกิจกรรม ตัว Learning Outcome ที่เราต้องการจริงๆ คืออะไร เพราะว่ามันเหมือนกับว่าครูพยายามเชื่อมโยงเรื่องของ EF กับ Well - Being และพัฒนาการ 4 ด้าน เรื่องของทักษะศตวรรษที่ 21 คือมันสำคัญทุกอย่าง แต่มันเยอะเกินไป เวลาตั้งแต่ที่เราตั้งต้นจริงๆ แล้วตัว Learning Outcome เราต้องการอะไร และอีกอันหนึ่งที่เราต้องการ เวลาที่เราคุยกับเด็กก็คือให้เด็กประเมินชิ้นงานตัวเองด้วย คือมันเหมือนสิ่งที่เราต้องมองหาใน 1 กิจกรรมมันเยอะมากเกินไป จนบางที่ตั้งต้นในเรื่องของการตั้งต้นนะ หรือว่าการทำกิจกรรมในเรื่องของการประเมิน มันจะดูเยอะ คือโอเคถ้าเราจะสามารถประเมินได้ทั้งหมด คือครูต้องใช้เวลาในการสังเกตเยอะมาก และสังเกตหลายอย่าง ซึ่งในความเป็นจริงเรามีเวลากับเด็กไม่เยอะ และเด็กหลายคน เพราะฉะนั้นมันอาจจะทำให้มันยากในการสังเกตพฤติกรรม

โจทย์นี้มันอาจจะต้องแก้ได้โดยการที่จะต้องลงไปจัดกลุ่มดูว่าจริงๆ แล้วในแต่ละกิจกรรมเราต้องการอะไรจากตรงนั้น เวลาที่เราถามเด็ก อย่างเช่น ผลงานเด็กเป็นอย่างไร ชอบไหม เหมือนที่เราให้เด็กเขาประเมินผลงาน เขาชอบไหม เขาพอใจไหม มันสวยหรือยัง ประเมินได้ จริงๆ มันเป็นการประเมินชิ้นงาน มันไม่ได้เป็นการประเมินสะท้อนถึง EF ไม่ได้สะท้อนถึงตัวสุขภาวะของเขา ไม่ได้สะท้อนถึงทักษะในศตวรรษที่ 21

ถ้าเราต้องการประเมินทักษะในศตวรรษที่ 21 หรือสมมติเรื่องของ Well - Being เราจะต้องถามเด็กอีกแบบหนึ่ง หรือว่าจริงๆ ครูอาจจะถามไม่ได้ในวิดีโอ ว่าถ้าเราจะประเมินเรื่องของความสุข อาจจะประเมินว่าเด็กเขารู้สึกอย่างไรระหว่างทำกิจกรรมนี้ ซึ่งเราจะต้องลองปรับหรือพยายามขมวดสิ่งที

เราต้องการที่จะเห็น ที่มันเป็นเรื่องหลักนะ เรื่องรองอาจจะไม่ อย่างนั้นจะกลายเป็นว่าเด็กจะต้องประเมิน เยอะ หรือครูเองก็ต้องประเมินเยอะ ผู้ปกครองก็ต้องประเมินเยอะ ซึ่งตรงนี้นั้นอาจจะทำได้แบบไม่ยั่งยืน เพราะเหมือนพอทำไปๆ สักพักหนึ่ง เราจะรู้สึกว่ามันเยอะมาก แล้วข้อมูลที่เราได้มา เราจะประมวลไม่ได้

เพราะฉะนั้นเรื่องของระหว่างการทำกิจกรรม หรือว่าการประเมิน การตั้งคำถามก็อาจจะต้องให้เป็น คำถามปลายเปิดมากยิ่งขึ้น อย่างเช่น ให้เด็กเขาได้มีโอกาสอธิบายมากยิ่งขึ้น อาจจะเลี้ยวคำถามที่ว่า ไข่ใหม อะไรพวกนี้ บางทีมันอาจจะมียกตัวอย่างให้หรือไม่ให้อย่างเดียวนะ แต่เข้าใจว่าช่วงนี้เด็กเขาอาจจะยังเพิ่งเริ่ม กระบวนการ วิธีการ หรือคำศัพท์ หรือวิธีการที่เขาจะแสดงออกอาจจะน้อย เราก็อาจจะมีการไต่ถามเยอะหน่อย แต่ระหว่างปีที่เรากำลังทำไป อาจจะต้องลดลงคำถามปลายเปิดลงมาและเพิ่มคำถามที่เป็นปลายเปิดมากขึ้น เป็น คำถามที่มันสื่อถึงสิ่งที่เราอยากจะประเมินมากขึ้น

ยกตัวอย่างเช่นถ้าเกิดเราอยากจะดูเรื่องของทักษะศตวรรษที่ 21 ของเด็ก เราอาจจะต้องมีคำถามที่ มันเกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านั้น และเป็นปลายเปิดให้เด็กเขาได้แสดงความคิดเห็นมากขึ้น หรือว่าเป็นเรื่องของ EF เรื่องของ Well - Being ก็ตาม ตรงนี้ก็จะเป็นเรื่องของการทำงาน และการลองมองหาพฤติกรรมต่างๆ ที่อยู่ ข้างใน

เรื่องการประเมิน มันจะมีเอกสารตัวหนึ่งที่ครูอยู่ดูเรื่องของ การสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนที่อาจจะเอา ไปเทียบกับ EF และอีกหน้าหนึ่งจะเป็นเรื่องของเครื่องมือประเมิน ซึ่งมันก็จะคล้ายๆ ย้อนกลับไปเมื่อครั้งที่คุยว่า เราจะต้องเลือกวิธีการประเมินที่มันไปในทิศทางเดียวกัน ที่มันสอดคล้องกับตัว Learning Outcome ตั้งแต่แรก ไม่จำเป็นต้องเลือกเยอะเกินไป คืออาจจะต้องมองว่าจริงๆ กิจกรรมนี้เราต้องการได้อะไรจากมัน

เพราะฉะนั้นถ้าเราตั้งต้นว่ามันเป็นเรื่องของ EF เรื่องของสุขภาพจิต เรื่องความคิดสร้างสรรค์ อาจจะ ต้องกำหนดเอาไว้ตรงนี้ก่อน และให้ประเมินให้มันเห็นทั้ง Loop ให้มันเห็นชัด พฤติกรรมที่เราสังเกต พฤติกรรมบ่งชี้เรื่องของความมีสมาธิคืออะไร พฤติกรรมบ่งชี้เรื่องของความสุขคืออะไร พฤติกรรมบ่งชี้เรื่องของ สุขภาพจิตคืออะไร แล้วก็เรื่องของความคิดสร้างสรรค์คืออะไร

ตรงนี้นั้นจะทำให้เราประเมินได้คมชัดมากยิ่งขึ้น แน่นอนว่าเราอาจจะไม่สามารถไปประเมินได้ทุก อย่าง แต่เราจะต้องมองหาความเชื่อมโยง เช่น เรื่องของความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในส่วนของ EF มันก็เป็น 1 ใน 4 C เหมือนกัน

ทีนี้ เราอาจจะเชื่อมโยงตรงนั้นเองหลังบ้านนะเวลาที่เรามาประเมิน หรือเราอาจจะสอดแทรกเข้าไปใน หัวข้อการประเมินและพฤติกรรมที่เราเฝ้าดู แต่ว่าอยากให้ตั้งต้นสิ่งที่เราอยากจะได้จากกิจกรรมนี้ แล้วก็ไป จนถึงตัวประเมินให้มันชัด แล้วก็ถ้ามันจะมีความเชื่อมโยงไปสู่ที่อื่นๆ เราอาจจะทำเองหลังบ้าน

ตรงนี้ สำหรับผู้ปกครองก็อาจจะง่ายขึ้น เราอาจจะบอกว่าผู้ปกครองในลักษณะนี้คือเขาเหมือนเป็น Co Teacher นะ สิ่งที่เรามองหาจากระหว่างการทำกิจกรรม เพราะว่ากิจกรรมนี้เราทำขึ้นมาเพื่ออันแรก เรื่องของสมาธิ ผู้ปกครองจะสังเกตว่าลูกมีสมาธิได้อย่างไร อาจจะมีพฤติกรรมแค่ 3 ข้อ ถ้าจะให้ผู้ปกครองประเมินด้วยนะ เพราะไม่อย่างนั้นมันจะแบบว่าดูยาก ดูเยอะเกินไป และความสุภาพประมาทนี้ คืออาจจะต้องเลือกลักษณะที่เป็นพฤติกรรมบ่งชี้ที่มันสอดคล้องกับทักษะหรือสิ่งที่เราต้องการประเมินแบบชัดๆ เพื่อที่มันจะสามารถประเมินได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้นนะ

เพราะฉะนั้นตัวเครื่องมือการประเมินนี้มันต้องถูกออกแบบมาตั้งแต่ต้น เรื่องของว่าเราต้องการอะไรจากกิจกรรมนี้นะคะ เพราะฉะนั้นมันก็จะสอดคล้องกันไปหมดนะ ตัว Learning Outcome ที่เราต้องการอยากได้ในระหว่างกิจกรรม พฤติกรรมที่เราจะมองหา สิ่งที่ได้ก็จะได้ รวมไปถึงจนถึงเครื่องมือการประเมิน

ในระหว่างทางนี้มันก็จะมีการเสริมแรงที่เห็นว่าครูอยู่ทำได้ดีมากเลยนะ คือเด็กทุกคนชอบให้ครูชม คือต้องหาจุดที่จะชมเด็กให้ได้ ครูอนุบาลทุกคน คือถึงเราจะเห็นแต่พฤติกรรมที่มันอาจจะดูเป็นทางลบ ซึ่งมันจะเห็นชัดกว่าพฤติกรรมทางบวก เพราะมันจะเสียงดังกว่า มันจะมีความเห็นชัดกว่า แต่สายตาที่เราจะต้องมองเด็ก เหมือนที่ครูอยู่บอก ต้องมองด้วยสายตาที่เราจะหาข้อดีของเขา อะไรที่เราจะเสริมแรงให้เขาได้ แล้วเราค่อยๆ บางทีมันอาจจะดูเหมือนเล็กน้อยตอนแรก มองหายากจังเลย แต่ในเวลาที่เขาอาจจะดูเหมือนมีพฤติกรรมด้านลบเยอะ ถ้าเราหาพฤติกรรมบวกเจอและเราพยายามฉายแสงไปที่พฤติกรรมบวกตรงนั้น มันก็จะทำให้เด็กเขาสามารถที่จะเปลี่ยนพฤติกรรม เกิดความมั่นใจ และสามารถที่จะทำ มีความภาคภูมิใจในตัวเอง และสามารถที่จะเข้ามาร่วมกิจกรรมได้มากขึ้น

อันนี้ก็คิดว่าคงจะขอเวลาตรงนี้ที่จะอธิบายนะค่ะ แต่ต้องบอกว่าที่พูดไปทั้งหมดนี้มันมีประเด็นท้าทายเยอะนะค่ะ ทำท้าวว่าครูอยู่มีต้นทุนในการทำงานดีมากนะ คือ มีทัศนคติที่ดี มีลักษณะที่ดี และจะขอมองดูครูอยู่ต่อไป และคิดว่าครูอยู่น่าจะไปได้ไกลมากๆ นะคะในเรื่องของการไม่ใช่แค่เป็นครูที่ดีในห้อง แต่ว่าเป็นนักออกแบบ และในเรื่องของงานวิชาการที่ครูอยู่สามารถที่จะนำมาปรับให้เข้ากับห้องเรียนตัวเอง ก็เป็นกำลังใจให้ครูอยู่นะค่ะ ถ้าเกิดมีคำถาม สามารถที่จะ Feedback ได้เพื่อที่จะพูดคุยกัน ขอขอบคุณค่ะ

อาจารย์ธนิต มินวงษ์ : ขอขอบคุณ ดร.แพรว นะครับ ครูอยู่มีเพิ่มเติมไหมครับ

คุณครูบุญทิพา คุ่มเนตร (ครูอยู่) : ขออนุญาตพูดในเรื่องเครื่องมือที่ ดร.แพรว บอกนะค่ะ เพราะว่าในส่วนเครื่องมือที่ครูอยู่ได้จัดทำมาในทักษะ ในส่วนของอารมณ์ กับในเรื่องของทักษะการปฏิบัติ มันจะไปสอดคล้องกับตัวประสบการณ์สำคัญที่อยู่สไลด์ต้นๆ ที่ครูอยู่บอกว่าต้องการให้เด็กมีสมาธิ มีความสุขกับสิ่งที่ทำ มีสุขภาพจิตที่ดี และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คือตัวปัญหา 3 ปัญหาใหญ่ที่เด็กขาดหายไป และ

เด็กขาดหายไปประสบการณ์ตรงนั้นไป ก็เลยได้ออกมาเป็นกรอบว่า 4 ประสบการณ์นี้ที่อยากจะให้เด็กได้ เลยสร้างเครื่องมือที่มันไปสอดคล้องกับตัวประสบการณ์ตรงนั้น ในตัวเครื่องมือก็จะมีในส่วนเรื่องของสมาธิ เรื่องของความจดจ่อใส่ใจ ซึ่งมันจะสอดคล้องกันกับสิ่งที่อยากให้เด็กได้ ครูตั้งไว้ตั้งแต่ตอนแรกก่อนดำเนินกิจกรรมว่าเราต้องการให้ได้ตัวนี้ค่ะ นี่คือการอธิบายเพิ่มเติมในส่วนของเครื่องมือค่ะ

ดร.นรธรพร จันท์เฉลี่ย เสริบุตร (ดร.แพรว) : ได้ค่ะ ขอขอบคุณมากค่ะ ก็คิดว่ามีการเชื่อมโยงอยู่แล้วนะ ก็คิดว่าน่าจะใช้ได้นะคะ และต้องสื่อสารกับผู้ปกครองด้วย ถ้าเราต้องการให้ผู้ปกครองเป็นคนประเมินด้วย และอาจจะลดทอนตรงนั้นมาให้เด็กช่วยมี Feedback ด้วย นอกเหนือจากตัวชิ้นงานของเด็ก ไม่แน่ว่าครูอาจจะทำอยู่แล้วหรือเปล่า อันนี้เป็นการประเมินนะคะ ถ้าให้ทุกคนมีส่วนร่วม ก็อาจจะให้เด็กได้มีส่วนร่วมตรงนี้ด้วย ขอขอบคุณค่ะ

อาจารย์ธนิต มินวงษ์ : ก็เป็นหลายส่วนนะคะที่ ดร.แพรว ได้เพิ่มเติม มองไปถึงอนาคต ความท้าทายที่จะเกิดขึ้น เช่น เรื่องของการมองต่อไปว่าการเรียนรู้แบบศิลปะที่ครูออยใช้จะต่อไปอย่างไรได้อีก และมองแบบยั่งยืนนะคะ ถ้าหมดไอเดียแล้วจะทำอย่างไร จะเติมความรู้แบบไหน หรือว่าวิธีการจัดการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง หรือความเชื่อมโยงหลายส่วนที่ผมคิดว่าไม่ใช่แค่คุณครูอนุบาลเท่านั้นที่สามารถเอาไปใช้ แต่ว่าคุณครูที่สอนชั้นอื่นๆ ก็สามารถดึง เก็บ หรือเอาไปปรับเปลี่ยนใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ของเราได้นะครับ ขอขอบคุณ ดร.แพรว เป็นอย่างสูงนะคะ ท่านต่อไปขอเรียนเชิญท่านอาจารย์พิทยาภรณ์มาเป็นผู้เพิ่มเติมให้กับคุณครูต้นเรื่องของเรานะครับ เรียนเชิญอาจารย์ครับ

รศ.ดร.พิทยาภรณ์ มานะจุมติ อดีตอาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ : สวัสดีค่ะ อาจารย์ผู้เข้าร่วมในห้อง Zoom วันนี้ และสวัสดีครูออย ได้ฟังครูออยมาตั้งแต่คราวที่แล้ว และยังจำได้ว่าเราคุยอะไรกันไว้นะคะ แล้วก็วันนี้ได้มาฟังอีก รู้สึกว่ามีความแน่นมากขึ้น และมีบางจุดที่เรียกว่าก้าวหน้าไป ต้องขอชื่นชมก่อนนะคะว่าครูออยเป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่นและไม่ย่อท้อต่อการที่จะพัฒนาและพยายามที่จะขจัดจุดอ่อนที่ได้มีการวิพากษ์วิจารณ์ไว้นะคะ และมีทักษะในการพูด ในการนำเสนอตามขั้นตอนได้เข้าใจง่าย และมีความเป็นเหตุเป็นผลที่รับได้ รวมทั้งระบุแนวปฏิบัติในการดำเนินงานได้ตามขั้นตอน ทำให้เข้าใจได้ว่าครูออยไปทำอะไรมา ไปปรับอะไรตรงไหนมา แล้วก็ขอชมเชยไปยังทีม Mentor ทีมโค้ชด้วยนะคะ ที่ได้กรุณาสันนิษฐานครูออยทั้งในเรื่องของแง่คิด มุมมอง และแนวปฏิบัติ หรือวิธีการดำเนินงาน ทำให้ครูออยได้มาถูกทางยิ่งขึ้นเรื่อยๆ

ส่วนตัวมีประเด็นที่อยากจะสะท้อนในวันนี้ให้กว้างขึ้นไปอีก จากที่ได้พูดไว้เมื่อคราวที่แล้ว นั่นก็คือ มุมมองที่มันเป็นการพัฒนาเชิงระบบ เพราะว่าครูอวยมีการทำงานที่เป็นระบบ จึงอยากจะเอาระบบมาจับดูว่า มีอะไรเป็นจุดแข็ง มีอะไรเป็นจุดอ่อน เพื่อจะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป มองในเชิงระบบมันก็จะมีตัว ป้อน มีกระบวนการ และมี Output และ Outcome

ในส่วนของตัวเองมันมีความเป็นนวัตกรรมที่ชัดเจนและยอมรับได้แล้ว เพราะว่าผ่านมือของ Mentor ผ่านมือของโค้ชมาแล้ว นั่นก็คือนวัตกรรมในเรื่องของ Art Process เป็นสิ่งที่เรา Design ขึ้นมา สร้างขึ้นมา มันเป็นตัวของเราเอง เป็นสมบัติของเราเองนะค่ะ แล้วมันเป็นนวัตกรรมที่ในอนาคตถ้ามีการยืนยันถึง ประสิทธิภาพ คุณภาพของมันที่แน่นหนักพอ ก็สามารถที่จะไปขยายผลและสร้างเครือข่ายได้ อันนี้คือเป็น ประการแรกเลยของตัวป้อน ตัวป้อนเดียวที่โดดเด่นที่ครูอวยเป็นผู้ทำ แต่แท้ที่จริงแล้วมันมีตัวป้อนตัวที่ 2 ที่ มันทับซ้อนอยู่โดยที่ครูอวยไม่รู้ตัวเลย คือเรื่องของกระบวนการ PLC ที่มันเป็นกระบวนการของการทำงานใน ชุมชนของเรา ชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพของเราเนี่ยค่ะ

ดังนั้น ในฐานะที่นั่งฟังและพยายามที่จะมอง มันเก็บประเด็นได้ใน 2 เรื่องนี้คู่ขนานกันไป แยกกันไม่ ออกเลย จึงอยากจะให้คิดว่าอันนี้คือต้นทุนของเรา เรามีต้นทุนที่โตกว่าที่เราทำ คือเรื่องของนวัตกรรมที่เราใช้ เป็น Input ในรูปของการทดลองก็คือนวัตกรรมด้านของ Art Process นะค่ะ แล้วก็ Art Process ใน รายละเอียดเล็กๆ ตัวเองก็ไม่ได้เข้าไปเห็นชัดเจนมากนักนะ แต่มั่นใจว่ามันอยู่เป็น Set ตัว Art Process อยู่ เป็นเรื่องๆ เป็นกลุ่มๆ เป็น Set เช่นเรื่องของนักปั้นตัวจิ๋ว เติบโตด้วยธรรมชาติ หรือสร้างสีสันด้วยกระดาษ หรืออื่นๆ ด้วยนะที่เราออกแบบมา ถ้าเราทำให้สมบูรณ์แบบ ครบตามองค์ประกอบของการออกแบบเป็น Kits เป็นแพ็คเกจ หรืออะไรก็แล้วแต่ มันจะสามารถเป็นชิ้นงานนวัตกรรมของเราที่ยืนยันถึงคุณภาพที่จะส่งผลต่อ เด็กได้ดีทีเดียวในอนาคตนะค่ะ อันนี้คืออันหนึ่งที่ขอให้ถอดไว้ก่อนนะ หยิบจับเอาไว้ให้แน่นก่อน อย่าเพิ่งกวัด แกว่งนะค่ะ

ประเด็นต่อไปคือ Lesson Learned คือบทเรียนที่ครูอวยได้เรียนรู้ Lesson Learned จากการทำงานครั้งนี้มันคืออะไร ผลที่ได้เรียนรู้จากการทำงานครั้งนี้ของครูอวย ครูอวยจะตอบได้ ซึ่งไม่ได้พูดในวันนี้ วันนี้ครูอวยไม่ได้พูดถึงตรงนั้นนะค่ะ แต่ครูอวยจะโฟกัสไปที่ผลที่เกิดขึ้นกับเด็กและกระบวนการทำงาน ดังนั้นสิ่งที่ ชื่นชอบเร้นอยู่อันที่ 2 คือ บทเรียนที่ได้เรียนรู้ที่อยู่ในกระบวนการ PLC อยากจะให้มองตรงนั้นด้วย เพราะมัน จะได้เอามาประกอบการคิดงานต่อไป ต่อยอดต่อไปนะค่ะ เอาละค่ะ อันนี้คือ Input ที่อยากจะนำเสนอในวันนี้ นะค่ะ ที่ได้เรียนรู้จากของครูอวยนะค่ะ

ในส่วนของ Process หรือกระบวนการนั้น อันนี้มันเป็นกระบวนการที่ครูอวยออกแบบให้มันเป็นการ เรียนรู้แบบ Individual คือเด็กแต่ละคนทำงานของตัวเอง เด็ก 1 คนก็มีผลงาน 1 ชิ้นให้ไหมคะ ซึ่งมันก็อาจจะ

เป็นจุดอ่อนชนิดหนึ่งว่างานกลุ่ม ทักษะสังคมจะไม่ได้ หรือในหัวของกิจกรรมสร้างสรรค์อย่างนั้นนะคะ ดังนั้นในอนาคตเราอาจจะขจัดจุดอ่อนอันนี้ เราอาจจะขยายออกไปให้เป็น Group Work ได้ Group Work ที่จะอยู่เป็นลักษณะนี้มันก็สามารถทำได้คือคิดร่วมกัน

ทีนี้ ครูออยก็ออกแบบมาให้ทำงานเป็นกระบวนการ 3 ขั้นตอน คือ 1.ขั้นตอนการเตรียมความพร้อม การเลือกฐานใช้ไหมคะ และ 2.ลงมือปฏิบัติ และ 3.สะท้อนความคิด นะคะ อันนี้มันเป็นสิ่งที่เป็นขั้นตอนที่ดีทีเดียว ถ้าไปเปรียบเทียบกับหลายๆ ทฤษฎี เช่น ทฤษฎี High Scope ก็จะเป็น Plan - Do - Review อย่างนี้ชัดเจนเลย แต่คิดว่ามีจุดอ่อนเล็กๆ จุดว่างเล็กๆ ช่องว่างเล็กๆ อยู่ในขั้นของการเตรียมความพร้อม ซึ่งไปสอดคล้องกับของอาจารย์ ดร.นรรธพร เมื่อถึงขั้นพูดถึงเรื่องการวางแผน การวางแผนที่คุณครูน่าจะเข้าไปมีส่วนในการที่จะ Built เด็ก ถ้าคุณครู Built เด็กให้เป็นไปในแนวทางที่เด็กจะสามารถคิดต่อได้ หรือทำงานต่อเองได้ มันจะมีคุณภาพมากขึ้น หรือมีคุณค่ามากขึ้น

อีกทั้ง ถ้าเราจะขยายเป็น Group Work มันจะทำให้ไม่ต้องเหนื่อยอีกแล้ว เพราะเราได้วางแผนไว้เบื้องต้นดีแล้ว คือทุกครั้งก่อนจะทำงานจะต้องมีการวางแผนก่อน ขั้นตอนการวางแผนคืออาจจะพูด อาจจะบอก อาจจะอธิบายว่าเราจะต้องมาวางแผนกันอย่างไร เราจะทำอะไร เราจะทำอะไรก่อน ขั้นตอนเป็นอย่างไร ลูก แล้วถ้าทำเป็น Group Work ใครจะรับผิดชอบอะไร น้องอะไรจะรับผิดชอบในส่วนไหน อะไรแบบนี้ แล้วเราเขียนให้เป็น Planning Chart เช่น จะทำน้ำส้ม ใครจะเป็นคนล้างส้ม ใครจะเป็นคนหั่น ใครจะเป็นคนบีบน้ำ ใครจะเป็นคนริน ใครจะเป็นคนใส่เกลือ อะไรก็ว่าไป อย่างนี้เราแบ่งเป็นหน้าที่ของแต่ละคนอย่างนี้ นี่คือการเสนอแนะแนวทางในการต่อยอด

ต่อมาในขั้นปฏิบัติ นั้น วัสดุอุปกรณ์ที่คุณครูออยเขียนไว้ใน Set ของกิจกรรม มันจะมาอยู่ตรงนี้ เด็กจะต้องเข้าใจตั้งแต่แรกว่าเขาต้องไปเกี่ยวข้องกับวัสดุอุปกรณ์อะไรบ้าง ภาชนะอะไรบ้าง หรือวัตถุดิบอะไรบ้าง เขาควรจะรู้จักมันในมิติของจริง รูปแบบ หรือภาพวาด หรือว่าในคลิป ในวิดีโอ ที่คุณครูออยอัดคลิปไว้ก็ได้ นะคะ อันนี้ก็จะทำให้เด็กได้เห็นถึงแนวปฏิบัติ หรือได้เห็นถึงสิ่งที่จะต้องจับต้อง ตั้งแต่ก่อนเริ่มต้นลงมือสัมผัส

ขั้นสะท้อนคิด ของครูออย ได้มีตัวอย่างมาให้ดูนะคะว่าเป็นการสอบถามเด็ก สัมภาษณ์เด็กถึงความคิด ความรู้สึกที่มีต่อผลงาน แต่อยากจะให้เติมเพิ่มไปอีกนิดหนึ่ง จะไปสอดคล้องกับของอาจารย์ ดร.นรรธพร นิดหนึ่ง ตรงที่ว่า Target หรือเป้าหมายของการทำกิจกรรมนั้นๆ เพื่อต้องการให้เด็กเกิดพัฒนาอะไร พัฒนา EF หรือพัฒนา Well - Being อะไร เพราะฉะนั้นเราจะต้องใช้คำถามที่สอดคล้องกับเป้าหมายในการพัฒนาตรงนั้น

ทีนี้ เทคนิคคือถ้าตอนขึ้นวางแผน คุณครูช่วยเด็ก Built ว่าเขาจะต้องทำอะไร เขาต้องใช้วัสดุ อุปกรณ์อะไรบ้าง พอมาถึงขั้นสะท้อนคิด เขาจะตอบเร็ว เขาจะตอบได้ เพราะว่าเขาคิดมาตั้งแต่ต้นแล้ว มันอยู่ในความคิด และเพิ่งจบลงไปใหม่ๆ ดังนั้นเขาจะตอบได้คล่อง สังเกตดูที่ครูอวยถามเด็กหลังจากเด็กทำชิ้นงานมาให้ดูแล้ว เด็กบางคนจะคิดนานมาก คิดที่จะตอบครูอวยค่ะ เหตุผลที่เขาคิดนานเพราะว่าเขาไม่ได้คิดมาก่อน เพราะถ้าคิดมาก่อนตั้งแต่ต้น ตั้งแต่ขึ้นวางแผน มันจะอยู่ในความคิด ในสมองของเขาแล้ว อันนี้จะเป็นตัวช่วยให้มันราบรื่นไปตั้งแต่ขั้นของการเตรียมความพร้อม ขั้นของการเลือกฐานปฏิบัติ และสะท้อนคิดอยากจะเติมเต็มตรงนี้นิดหนึ่งนะคะ

ในส่วนของขั้น Output มันมีทั้ง Output และมีทั้ง Outcome วันนี้ Output ของครูอวยจะเป็นต้นทุนในการพัฒนาต่อไป คือผลผลิตด้าน PLC ครูอวยมีทักษะในเรื่องของการสร้างชุมชนแล้ว การเรียนรู้ทางวิชาชีพ มันจะเป็นฐานที่เข้มแข็งทีเดียวในการนำสู่เวทีใหญ่ เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้วันนี้เติมเต็มขยายผลในอนาคตได้เลยนะคะ มันจะสะท้อนถึงกระบวนการพัฒนาที่เป็นรูปธรรมมากเลย และมันจะไปสนับสนุนถึงผลที่เกิดกับเด็กนะคะ ถ้าเราไปทำการประเมินให้คมชัด มันจะไปตอบโจทย์อันนี้ไปด้วยกันเลย มันจะสนับสนุนกันแล้วมันจะมีความเป็นระบบยิ่งขึ้น

ส่วนองค์ความรู้ที่ได้จาก PLC นี้ องค์ความรู้ที่ได้จาก PLC มันมีอีกเรื่องหนึ่ง ชุดหนึ่ง คุณครูอวยทำอย่างไรในการทำงาน ทำงานกับผู้เชี่ยวชาญ ทำงานกับ Mentor ทำงานกับโค้ช แล้วก็ทำงานกับผู้บริหาร นี่คะมันเป็นเทคนิคที่จำต้องบันทึกไว้เพื่อจะเอาไว้อขยายผล เอาไว้ไปสอนให้เครือข่ายในอนาคต ไปเผยแพร่ให้เครือข่ายในอนาคต ให้ได้แนวทางในการนำไปปฏิบัติบ้าง จะทำให้เผยแพร่สู่สังคมได้อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น และชัดเจนเป็นระบบด้วยนะคะ

ตอนนี้ถือว่าครูอวยมี Good Practice ในเรื่องของ PLC มี Good Practice ในเรื่องของ Input ที่ได้สร้างนวัตกรรมแล้วละ แต่ว่าคำว่า Good Practice มันพอไหม ยังไม่พอ มันไปต่อ Loop ใหม่ได้ มันไปสู่การพัฒนาได้อีก นำไปขยายผล นำไปสร้างเครือข่าย นำไปหาลูกข่าย แล้วในอนาคต ลูกข่ายก็จะไปยืนยื่นข้อค้นพบ แล้วมันจะกลายเป็น Best Practice ที่เอามาแชร์กันซิ ผลของการทดลองเป็นอย่างไร แล้วมันจะกลายเป็น Best Practice ได้ในไม่ช้า

ในส่วนของ Outcome คือผลที่มันปรากฏ Outcome ที่มันเกิดกับผู้เรียน Outcome คือผลการพัฒนาผู้เรียนตามเป้าหมาย มันก็คือผลสัมฤทธิ์ หรือผลของการพัฒนาเรื่อง EF และเรื่องของ Well - Being นั้นนะคะ มีความเห็นเหมือนอาจารย์ ดร.นรรพพร คือถ้าสามารถทำให้จริงๆ เครื่องมือก็โอเคแล้วนะ ไม่ได้พูดถึงตรงนั้นแล้วละ แต่ว่าพอได้ข้อมูลมาแล้ว จะเอามานำเสนออย่างไร ให้มันเห็นความเชื่อมโยงกับความประสงค์ เป้าประสงค์ของเรา เราต้องการพัฒนา EF ต้องการพัฒนา Well - Being พอได้ผลมาแล้ว เราจะไป

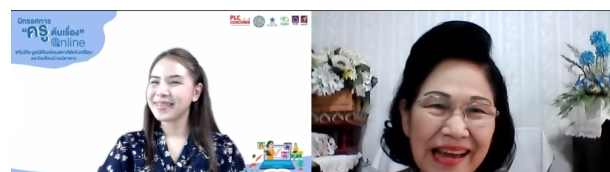
อภิปรายเชื่อมโยงว่าเราค้นพบแล้วนะตรงนี้ แล้วก็มีที่น่าเชื่อถือ เข้มข้นขนาดนั้น โดยตัวเลขนั้น โดยพฤติกรรมนั้น อยากจะให้เพิ่มตรงนั้นละคะ มันจะทำให้ข้อค้นพบของเรานั้นน่าสนใจยิ่งขึ้น

ที่นี้ ตอนนี้เป็นการทำงานทดลองกับเด็ก 16 คน แล้วเพิ่งเปิดเทอมเอง เด็กเพิ่งมา และเพิ่ง On Site ได้ไม่กี่วัน เราทำได้ขนาดนี้ก็ถือว่าไม่เลวแล้วละ ต่อไปคือผลอีกด้านหนึ่งที่ซ่อนไว้ คือผลด้านเจตคติของผู้เรียนใช้ไหมคะ ทศนคติของผู้เรียนที่ครูอยู่ใช้วิธีสอบถามสัมภาษณ์เอา

แต่ว่าสังเกตไหมคะว่าเด็กจะตอบคำถามของเราโดยใช้ความรู้สึก ความรู้สึกเป็นส่วนใหญ่ อย่างที่อาจารย์ ดร.นรรธพร พูดไว้ คือ ถ้าเราถามด้วยคำถามปลายเปิด เราไม่ต้องใช้ Yes / No Answer เลยนะคะ เราถามด้วยคำถามปลายเปิดจะทำให้เด็กคิดนะคะ ในเมื่อเราฝึกคิดมาตั้งแต่ชั้นวางแผนแล้ว แล้วสะท้อนคิด ก็ต้องคิดอีก พอมาถึงตรงตอบคำถามเพื่อจะไขว้ถึงเจตคติ จะได้คำตอบที่เป็นคำตอบจากความคิด เป็นคำตอบมาจากสมองของเด็กจริงๆ ว่าเขาเกิดไอเดียอะไรจากชิ้นงานนั้นมากกว่าที่จะบอกว่ารู้สึกอย่างไรหรือชอบหรือไม่ชอบอย่างไร อันนี้ก็จะเรียกว่าเป็นผลที่ได้จากการทดลองในการทำงานครั้งนี้

ดิฉันอยากจะชักนำก้าวต่อไป เมื่องานจบ Loop นี้แล้ว กระบวนการที่ทำมานี้ มันก็การันตีแล้วว่าชุมชนการเรียนรู้ PLC ของครูอยู่มันสำเร็จไปแล้วขั้นหนึ่ง แต่มันมีพื้นที่เปิดให้เดินต่อไปในการที่จะต่อยอด ค่อยๆ คิด และค่อยๆ ขยายผล ค่อยๆ สร้างเครือข่ายต่อไป เพราะต้องมีเครือข่ายไปสู่การเป็น Best Practice ได้ไม่ยากนะคะ แล้วเราจะต้องหาทางยืนยันข้อค้นพบของเราให้ตรงตามตัวแปรที่เราสนใจตั้งแต่แรกให้ได้ ก็คือ EF กับ Well - Being อยากจะให้อภิปรายตรงนี้เยอะๆ อยากจะให้อภิปรายผลที่เกิดกับเด็กตรงนี้ให้แน่นๆ ชัดๆ คมๆ เยอะๆ ด้วยนะคะ อันนี้จะทำให้งานของเราน่าเชื่อถือ น่ายอมรับ และมีคุณค่ามากยิ่งขึ้นนะคะ อนาคตก็อาจจะต้องมีการวิจัยที่จะยืนยันแล้วละด้วยกระบวนการวิจัย วิจัยพัฒนานะคะ

ที่นี้ จุดที่จะได้พัฒนาต่อยอดต่อไปก็คือทำการวางแผน วางแผนก่อนแล้วก็เอาจุดอ่อนเหล่านี้ไปขจัดให้หมดเพื่อจะก้าวเดินต่อไปให้คมชัดยิ่งขึ้น

อาจจะต้องฟังกันเอาไว้ก่อนให้เป็นโครงสร้างที่ชัดเจนว่าจะต้องทำอะไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งแบบประเมินเป็นห่วงเรื่องแบบประเมิน แล้วก็ห่วงเรื่องการนำผลไปอภิปรายให้สอดคล้องกับความประสงค์ตั้งแต่แรกเริ่มให้คนอื่นเข้าใจได้ว่าเราค้นพบจริงหรือ เราค้นพบอย่างไร แล้วเราน่าเชื่อถือกับข้อค้นพบนั้นหรือไม่คะ แล้วก็การประเมินเชิงคุณภาพอาจจะขยายได้มากกว่านี้ มากกว่าที่เราจะสัมภาษณ์เด็กอย่างเดียว ถ้าทำได้ก็ลองขยับไปอีกสักนิดหนึ่ง จะได้ทำให้ความท้าทายที่รออยู่ข้างหน้า มันเป็นความท้าทายที่สนุกและเป็นความท้าทายที่มองเห็นความสำเร็จอยู่ได้ไม่ไกลนะคะ ขอให้กำลังใจครูอยู่อีกครั้งหนึ่งะ ขอขอบคุณมากที่ให้โอกาสมาแนะนำคะ สวัสดีค่ะ

อาจารย์ธนิต มินวงษ์ : ขอบคุณอาจารย์พิทยาภรณ์นะคะ เป็นการสะท้อนในหลากหลายแง่มุมและ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตนะครับ ผมคิดว่าเป็นประโยชน์กับครูอย่างมากเลยนะครับ ทั้งในเรื่องของการ พัฒนาเชิงระบบที่อาจารย์เอามาวิเคราะห์ในแต่ละด้านๆ อันนี้ก็ช่วยเราได้มากนะครับ ช่วยให้เรามองเห็นว่าจุด ไหนที่เรามีและจุดไหนที่เราจะขยายเพิ่มเติมต่อไปนะครับ พร้อมกับหลายต่อหลายอย่าง เรื่องของการพัฒนา ต่อ ยอด สิ่งที่จะเอาไปทำ และเกิดประโยชน์กับความรู้ กับองค์ความรู้ที่เราได้รับ อันนี้ก็เป็นเรื่องสำคัญ ถึงเวลา นี้ คุณครูแน่นอนมีอะไรเพิ่มเติมไหมครับ จากสิ่งที่อาจารย์แนะนำมาครับ

คุณครูกนกวรรณ แหวนเพชร (ครูแนนนี่) : อันนี้ถือว่านอกจากครูอาจจะได้อาไปใช้ประโยชน์แล้ว วันนี้ก็คิดว่าหลายๆ โรงเรียนที่เข้าร่วมฟังในวันนี้ เราก็จะไปปรับประยุกต์ใช้ในชั้นเรียนของตัวเองได้ ซึ่งจริงๆ แล้วอาจจะไม่ได้ใช้เพียงแค่เด็กชั้นปฐมวัยเท่านั้นนะ คิดว่าเด็กประถมศึกษาก็สามารถที่จะนำไปปรับใช้ได้ นะคะ เกี่ยวกับเรื่องของกระบวนการคิดต่างๆ ที่ทำให้เด็กเกิดทักษะในศตวรรษที่ 21 แล้วก็ไปสู่ฐานสมรรถนะ

อาจารย์ธนิต มินวงษ์ : ที่ผ่านมา การสะท้อนหรือการเพิ่มเติมของผู้ทรงคุณวุฒิของเราแน่น และ น่าสนใจมากนะครับ เรียกว่าทำหายเลยละ อีกท่านหนึ่งนะครับที่ได้ให้เกียรติมาร่วมเติมเต็มกับเรานะครับ จาก เวทีกลางของ กสศ. นะครับ คือ ดร.เจือจันทร์ จงสถิตอยู่ ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา ขอเรียนเชิญ อาจารย์ช่วยเติมเต็มครับ

ดร.เจือจันทร์ จงสถิตอยู่ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา กองทุนเพื่อ ความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) : ขอบพระคุณค่ะ ได้ฟังที่ครูออยเล่า แล้วตื่นตื้นนะ ตื่นตาตื่นใจมากเลยนะว่าเดี๋ยวนี้ครูเราเก่งนะที่สามารถจะช่วย พัฒนาเด็กเราไปมากมายเลยนะ ทั้ง 2 ท่านได้อภิปรายเชิงลึกมาก โดยเฉพาะ อย่างยิ่งอาจารย์พิทยาภรณ์ที่ไปเสนอแนะให้ครูออยทำอะไรต่อไปอีกเยอะ มากมายนะ ก็เหมือนกับทำวิจัย ทำวิทยานิพนธ์ แต่ว่ามันก็ดีในแง่พัฒนาการ วิชาชีพของเราไปด้วยนะ ดิฉันจะไม่แตะในส่วนนั้น เอาแค่พื้นฐานในส่วนที่ เป็นการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนนะคะ

สิ่งที่ดิฉันชอบก็คืออาจารย์พยายามใช้หลักวิชาการมาบูรณาการ มาประยุกต์ใช้กับเด็กปฐมวัยค่ะ ซึ่ง หลักที่อาจารย์ใช้คือมี EF กับ Well - Being อะไรต่างๆ เหล่านั้น แล้วก็มาใช้ Art Process ให้เด็ก คืออาจารย์ มีความเชื่อมั่นว่าการใช้ Art Process จะช่วยเสริมสร้างสมาธิ และการมีความสุขกับการทำ มีอะไรต่างๆ เหล่านั้น ไปสู่ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้ อาจารย์เริ่มจากหลักการและทฤษฎี แล้วก็จริงๆ ถ้าดูจากวงจรที่คุณ หมอวิจารณ์ พานิช พูด อาจารย์ก็ได้ทำประสบการณ์จริง คือให้เด็กได้ทดลองทำ แล้วอาจารย์ก็เหมือนกับมาถึง วงจร คือ Experiment ว่าเอ๊ะ ทฤษฎีนี้ทำได้ไหม อะไรอย่างไรแล้วเป็นอย่างไร อันนี้ก็เป็นสิ่งดี เป็นเหมือนการ

ทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งวิจัยในชั้นเรียนดิฉันคิดว่าก็มีประโยชน์ทั้ง 2 ส่วน คือวิจัยในชั้นเรียนเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ในคราวต่อไป หรือว่าคุณครูคนอื่นในโรงเรียนอาจจะนำมาใช้ แล้วก็เอาไปปรับได้นะคะ อีกอันหนึ่งคือวิจัยในชั้นเรียน อันนี้ทำแบบที่อาจารย์พิทยากรณแนะนำ คือวิจัยในชั้นเรียนเพื่อไปผูกโยงกับการเลื่อนวิทยะฐานะของเรา ซึ่งคุณครูก็อยากทำในส่วนนั้น อันนั้นก็เป็น Academic เป็นวิชาการ หน่อยนะค่ะ ก็ทำทั้ง 2 ส่วนไปเลยนะค่ะ

ทีนี้ มาพูดถึงในการที่อาจารย์ทำ Art Process ไม่รู้ว่าครูอยยได้ไปเข้าคอร์สกับคุณพอล คอลลาร์ด หรือเปล่า ไม่ได้ไปหรือ คือเขาจะให้มีตัวแทนครูบางคน โหนดละ 3 - 4 คน ถ้าไปอาจารย์จะเห็นเลยว่ามันเชื่อมโยง ดิฉันก็ได้ไป Observe นะ แต่รู้ว่าคุณพอลเขาเน้นเรื่อง Art Process มาก ทั้งทำเพื่อสร้างสมาธิ เด็กอะไรต่างๆ เดี่ยวอาทิตย์หน้าเขาจะมี Reflection ในเรื่องนี้ ดิฉันจะเข้าไปฟังนะค่ะ ก็เสียดายที่ไม่ได้ไป Observe เวิร์คช็อป ของ ดร.พอล ในส่วนนี้ แต่เข้าใจความคิดของเขาอยู่แล้วที่เขาพยายามใช้ศิลปะมาควบคู่กับการจัดการเรียนการสอนให้เด็ก ซึ่งครูอยยได้ทำในส่วนนี้ได้ดีมากเลยนะค่ะ

ต่อมา ในสิ่งที่ครูอยยเล่า ดิฉันคิดว่ามันมีบางสิ่งที่ระหว่างทำ มันเป็นการทดลอง Experiment อาจารย์คงต้องซึ่งใจนิดหน่อย ยกตัวอย่างเช่น ครูอยยบอกว่าเมื่อเด็กคนนี้เป็นดินแล้วไม่สำเร็จ ครูอยยบอกว่าไม่เป็นไร คือปล่อยให้ครวหน้าไปทำอย่างอื่นอาจจะสำเร็จ นี่ลองชั่งน้ำหนักดูนิดหนึ่งว่าเราจะเปิดโอกาสให้เขามาต่อไหม ดึกว่าไหม เหมือนบางที่เราทำอะไรแล้วไม่สำเร็จ มันจะค้างคาใจหรือเปล่า มันเป็นส่วนของการมนะ แต่ถ้าเขาคิดว่านี่มันยากเกินตัวเขาไป โอเค เปลี่ยนก็อาจจะดีกว่า อันนี้ครูอยยคงลองสังเกตจากพฤติกรรมของเด็กว่าถ้าเราทิ้งเวลาหน่อย เหมือนเราเวลาทำอะไรไม่สำเร็จ คิดไม่ออก เราทิ้งไว้สักพักหนึ่งแล้วเปิดโอกาสให้มาทำ อาจจะด้วยเวลา อาจจะด้วยความคิดอะไรในช่วงนั้น แต่ถ้าเขามาทำต่อได้ แล้วเขาทำสำเร็จ มันอาจจะสร้างความภูมิใจ ความมั่นใจ ได้นะ อันนี้ต้องอยู่หน้างานละ ครูอยยคงต้องรู้ว่าอันไหนดีกว่ากัน ชั่งน้ำหนักเอานะค่ะ ดิฉันเพียงแต่ให้ข้อสังเกตนะค่ะ

ในช่วงหยุดยาว ดิฉันได้มีโอกาไปพื้นครนาก ไปริสอร์ทหนึ่ง พอดีเขาจัดกิจกรรมที่เหมือนกับให้บริการลูกค้าที่มาร้านกาแฟ ก็จะมีเรื่องเล่นศิลปะ เล่นวาดรูป เขาไม่ได้มาเรียนนะ มาเล่นนะ ฟรี เราเลยสนุก ไปเรียนกับเด็ก ไปเรียนกับเขาด้วย สีน่าน่าอายุขนาดพีนะ ป้าแล้วมั้ง เรียนวาดรูปมาตั้งแต่เด็กๆ แต่มันก็ทิ้งไป มันไม่ได้สนใจเป็นพิเศษ ก็เลยลองไปดู มันเป็นสีน้ำ เลยชอบวิธีการที่คุณครูสอน ครูก็เป็นอดีตครูที่โรงเรียนบดินทร์เดชาฯ นะ แต่ว่าออกมาแล้ว และมาทำเป็นอาสาสมัครและอาจจะสอนพิเศษสำหรับเด็กบางคน ที่สนใจจะเรียนวาดรูป

ดิฉันสังเกตมีพฤติกรรมของเด็ก มีเด็กคนหนึ่ง เด็กเล็กมาก ประมาณสักอนุบาล หรือไม่กี่ ป.1 - 2 ะไรขนาดนี้ ไม่ได้โตมาก พ่อแม่ก็ชวนให้วาด แกกก็ไม่อยากวาดหรอก แกกก็ป้ายๆ เอาเลยนะ แต่พอสักพัก

หนึ่ง รูปแรก แกกก็ไม่รู้ว่าแกจะวาดอะไร แต่แกลงสีไปเรื่อยๆ ครูก็ให้กำลังใจ พวกเราผู้ใหญ่ก็ให้กำลังใจ ดินะหนู เหมือนครูอย่าทำ แต่พอพ่อแม่ถามว่าหนูจะวาดรูปที่ 2 ไหม เขาเอานะ คือเขาเริ่มแล้ว ดึงความสนใจแล้ว แต่พอรูปที่ 2 นี้เปลี่ยนไปเลย คือมีความตั้งใจแล้ว และวาดออกมาได้ดี แสดงว่ารูปแรกไม่สนใจ ฉันทก็วาดไป อยากให้วาดก็วาดไป แต่พอรูปที่ 2 ดีแล้ว เริ่มเห็นสิ่งที่เขาอยากจะทำ ที่จะสะท้อนออกนะ พี่ว่าอันนี้มันดี

ถัดมา มีผู้ใหญ่คนหนึ่ง วิทยุรุ่นรุ่นหน่อย เขาก็มาสนุกๆ กับแพน แต่พอเสร็จแล้ว เขาวาดไปวาดมา ครูก็บอกว่าแล้วแต่นะจะวาดรูปอะไรก็ได้ เขาก็เปิดในมือถือเขา เขาไปวาดรูปภูเขาหิมาลัย และเขาแปลงอันหนึ่ง พี่ก็ไม่เคยเห็นมาก่อน เขาวาดแล้วเป็นเส้นๆ ออกมา พอเขาวาดมา เขาก็มีใจมากเลย แล้วเขาก็พูดบอกว่า โอ้ยเกลียดวาดเขียนมาตั้งแต่เด็กแล้ว ไม่เรียนแล้ว ไม่เอาเลย แต่ตอนนี้คิดว่าชอบแล้ว เห็นใหม่ว่ามันก็มีการปลูกฝังอยู่นะ ในตัวเขาเอง เขาไม่รู้เลยว่าจริงๆ เขามีฝีมือ แต่ความที่ไม่ชอบ มันก็ไปปิดบัง บดบังพรสวรรค์ของเขาในส่วนนี้ แต่คราวนี้เขาภูมิใจแล้ว เขาบอกว่าต่อไปนี้จะจะไม่เกลียดแล้ว และเขาจะชอบด้วย และอาจจะพัฒนาต่อไป

อันนี้ก็ฝากว่าในกระบวนการของครูอย่าก็ดูนะ ในกระบวนการพัฒนาของเด็ก น่าจะไม่ต้องเน้นความสำเร็จของชิ้นงานมาก แต่มองกระบวนการพัฒนาตามที่เมื่อกี้ ดร.แพร และอาจารย์พิทยาภรณ์พูด คืออาจารย์ต้องการในเชิงของวัตถุประสงค์คือ EF และ Well - Being เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ อาจารย์ได้ทำได้ ได้ใช้กับ Process อันนี้ นำไปสู่การให้เด็กได้มีสมาธิอะไรต่างๆ มากน้อยแค่ไหนนะคะ แต่จริงๆ ก็ไม่ต้องไป Perfect เด็กบางทีอาจจะทำสักพักหนึ่ง วิ่งไปเล่นหน่อย วิ่งไปทำอะไรหน่อย แล้วกลับมาทำ ก็มีความจดจ่อ และมีที่อาจารย์ได้ประเมินไว้นี้ดี ที่ว่าเขามีสมาธิ เขาอาจจะดีขึ้น หรืออาจจะยังไม่มีอะไรแบบนี้ ก็เป็นบันทึกพฤติกรรมได้ดีมากนะคะ

แต่สิ่งหนึ่งที่อยากให้ครูอย่าได้ดูด้วยนะ ในเชิงทักษะปฏิบัตินี้ บางทีมันช่วยสะท้อนความเป็นตัวตนของเด็ก บางทีสะท้อนความเป็นตัวตน ของครูอย่ารู้สึกละไม่มีปัญหา แต่บางแห่ง พอเด็กวาดมันจะสะท้อนถึงปัญหาของเด็กที่เผชิญอยู่ มีนะ ปัญหาครอบครัวมีอะไรบ้าง หรือสะท้อนความคิดสร้างสรรค์ ความคิดริเริ่มจินตนาการของเด็ก ตรงนี้มันเป็นส่วนที่มันเป็นทั้งพฤติกรรม และเป็นส่วนของทักษะที่เราอยากค้นพบเด็กด้วย แต่เราไม่จำเป็นต้องไปประเมินเขาทันที แต่ว่าเมื่อครูอย่าทำกิจกรรมเหล่านี้ต่อไปเรื่อยๆ ดูพัฒนาการของเด็กว่าจะทำอย่างไร

เมื่อกี้ ครูอย่าบอกว่าคราวหน้าถ้าเด็กเบื่อวาดรูปแล้ว จะเปลี่ยนกิจกรรมอื่น ซึ่งศิลปะก็มีหลายชนิดหลายประเภท ก็ทำได้ แต่ขณะเดียวกัน ดิฉันคิดว่าเด็กอนุบาล 3 ไปประถมก็อย่าเพิ่งทิ้งกิจกรรมนี้ ก็ส่งต่อได้ แล้วครูอย่าจะทำได้ แต่มันมันเป็นการ Upgrade Skill เด็กได้ แล้วมันก็ใช้การใช้ศิลปะเหล่านี้แบบที่ ดร.แพร พูด มันบูรณาการเข้าไปกับวิชาอื่นๆ ได้ด้วยนะคะ วิชาอื่นๆ ที่สามารถทำได้จะเป็นภาษาเป็นอะไร

ต่างๆ ว่าเสร็จแล้วอาจจะให้เด็กเล่าเรื่องเป็นทักษะของการสื่อสาร หรือกับทางวิทยาศาสตร์ เช่น เด็กไปรู้ว่าถ้าอยากจะทำสี่เหลี่ยม เราก็ต้องใช้สี่อะไรมาผสมกับสี่อะไร ขนาดตัวเอง สี่มามากเลย พอวาดไปวาดมา อยากจะได้สี่ม่วง นึกไม่ออกนะ สี่ม่วงมันใช้อะไรผสมกับอะไร ก็มีคนที่กระซิบข้างๆ บอกว่าน้ำเงินกับแดงจะเป็นม่วง เออ ใช่ เราก็สะท้อนความรู้ของเราตั้งแต่เด็กๆ มานี้แหละ ก็คิดว่ามันเป็นวิชาที่เด็กสนุกสนาน

เพราะฉะนั้น สิ่งที่ยากฝากครูอวยคือ ชื่นงานก็มีความสำคัญนะ แต่ชื่นงานนั้นไม่ได้สำคัญที่สุดอย่างเดียว มันมีสิ่งอื่นที่ครูอวยแฝงเอาไว้ในกระบวนการเหล่านี้ได้นะคะ และการสร้างความเชื่อมั่นให้กับเด็ก ที่จริงที่สำคัญมากที่สุดคือว่าเมื่อเด็กเขามีความภูมิใจ เขามีใจกับผลงานของเขา กับความสำเร็จของเขาแล้ว ไม่ว่าจะออกมาดีหรือไม่ดีแค่ไหน แต่เขาได้แสดงออก ดิฉันคิดว่าสำเร็จแล้ว อย่างน้อยเขารู้ตัวตนของเขา เขาได้แสดงออกนะ

ทีนี้ มีสิ่งที่ยากจะเรียนถาม เมื่อถามไปในแชทว่า การเรียน On Hand - On Site กับ Online ของครูอวยเล่ามานั้นเป็น On Site ใช่ไหม มันเป็น On Site นะ เพราะว่าครูจะต้องคอยดู คอยถามเด็ก ป้อนเด็กตลอดเวลา แต่ประยุกต์ไปกับ On Hand บ้างได้ไหม ไปที่บ้าน Online บ้างได้หรือเปล่า อันนี้ไม่แน่ใจ แต่อาจจะยากหน่อยนะคะ อันนี้อันหนึ่งที่ถาม อันที่ 2 คือ เวลา ที่เมื่อกี้เห็นแต่ว่าไม่ชัด ไม่แน่ใจว่าถูกหรือผิด ที่บอกว่าทำค่าเฉลี่ยของผู้ปกครองกับคุณครู ก็สงสัยว่าทำไมค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเต็ม ไม่รู้ว่าดูผิดหรือเปล่านั้น ครูอวยช่วยขยายด้วยนะคะ

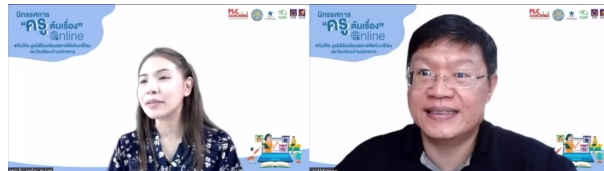
สิ่งที่อาจารย์ ดร.แพร กับอาจารย์พิทยาภรณ์ พุด ดิฉันคิดว่ามีประโยชน์สำหรับครูอวยเองที่ทำวิจัยในชั้นเรียนนะว่า ในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็กแบบนี้ เราคิดว่าเราได้อะไร มีการบันทึกบ้าง แล้วก็บันทึกเพื่อประโยชน์ของตัวเองนะ ทำวิจัย และบันทึกในส่วนตัวของเด็ก เพื่อที่จะพัฒนาเด็ก ในการส่งต่อ นะคะ อันนี้น่าจะเป็นสิ่งที่ดี กับอีกอันหนึ่งคือว่าเวลาที่ครูอวยทำอันนี้แล้ว ไม่รู้ว่ามี PLC ครูในโรงเรียนหรือเปล่า อันนี้เรา PLC ในกลุ่มใหญ่แล้ว PLC Online ด้วย แต่ว่าถ้าให้ดีแล้ว ถ้ามีเพียง Coaching หรือมี PLC ในหมู่เพื่อนครูด้วยกันจะได้ประโยชน์ในแง่การขยายผลด้วยว่าครูคนอื่นเห็นอย่างไร และเขาสามารถจะขยายผลไปใช้ในระดับชั้นอื่นๆ หรือเปล่า อะไรแบบนี้คะ อันนี้ก็คิดว่าน่าจะทำ PLC ในโรงเรียนด้วยนะคะ

ประการที่ 2 สุดท้ายเลย คืออย่างที่อาจารย์พิทยาภรณ์พูดว่ามองไปสู่ Best Practice อะไรต่างๆ เหล่านั้น เราก็ทำของเราไปแบบนี้ แต่ว่ามันเป็นพัฒนาการของครูไปเอง ในการจัดการเรียนการสอนกับเด็กนะ คะ อันนี้ดูสภาพของเด็ก Background ของเด็กที่เมื่อกี้มีคำถามและครูอวยตอบ จะมีเด็กกวนสักคนหนึ่งนะ มีเด็กกวนสักคนหนึ่ง หรืออะไรทำนองนี้ เด็กชนแล้วครูอวยได้แก้ปัญหาอย่างไร อันนี้ก็เป็นสิ่งดีนะที่จะได้บันทึกไว้ ถ้าเราต้องการจะทำวิจัยในชั้นเรียน และแก้ปัญหาอย่างไรบ้าง อันนี้เป็นประโยชน์ของคุณครูเองนะคะ ทั้งเรื่องการเรียนการสอน และการไปเลื่อนวิทยฐานะของตัวเองคะ

ดิฉันก็ต้องขอบคุณนะค่ะ พังครูออยพูดตั้งแต่แนะนำเสนอ ชอบใจมาก ว่าเดี๋ยวนี้คุณครูเราเก่งมากเลยนะ ในการทำ PowerPoint อันที่ 2 คือตื่นเต้นกับกิจกรรม กระบวนการ และเป็นครูที่สอนแบบ Active จริงๆ นะค่ะ ครูไม่อยู่เฉย เด็กก็ไม่อยู่เฉย อันนี้ก็ชื่นชมและให้กำลังใจครูออยด้วยว่าขอให้ได้พัฒนาต่อไปเรื่อยๆ นะค่ะ อันนี้เพื่อประโยชน์กับเด็ก อยากกลับไปเป็นเด็กอีกรอบหนึ่งจัง ขอบคุณนะค่ะ

อาจารย์ธนิต มินวงษ์ : ขอบคุณอาจารย์เจือจันทร์เป็นอย่างสูงนะค่ะ เรามีเวลาถึงเที่ยงนะค่ะ เรา มีเวลาเหลืออีกสัก 3 นาทีเท่านั้นก่อนจะเข้าไปสู่ห้องรวมนะค่ะ อันนี้ ผอ.ส่งข้อความเข้ามานะค่ะ บอกว่า ขอบพระคุณ กสศ. โครงการครูเพื่อศิษย์ฯ และมูลนิธิฯ ด้วยนะค่ะ ท้ายที่สุด ครูออย ก่อนที่เราจะไปรวมห้อง นะค่ะ อยากให้ครูออยแชร์นิดหนึ่งครับถึงสิ่งที่วันนี้ได้เรียนรู้ เชิญครับ

คุณครูบุญทิพา คัมเนตร (ครูออย) : สิ่ง ที่ตัวเองได้เรียนรู้ นะค่ะ ก็ได้เรียนรู้จากท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิเยอะแยะมากมายเลยนะค่ะ ในสิ่งบาง เรื่องเราอาจจะนำไปเพิ่มเติมในการทำกิจกรรมของเรา ยกตัวอย่างเช่น อาจจะเป็นการที่เราอาจจะมองเพิ่มเติมว่าในกระบวนการศิลปะเราสามารถที่จะเชื่อมโยงไปได้ในหลายๆ วิชา ไม่ว่าจะเป็นภาษาไทย ให้เด็กได้ฝึกการ พูด หรือวิทยาศาสตร์ จริงๆ แล้วมันอาจจะเชื่อมโยงได้ อยู่ในตัวอยู่แล้ว เพียงแค่เราเองอาจจะต้องมีการที่จะ เน้นในเรื่องของการอภิปรายผลที่มันเกิดขึ้นให้ชัดเจนว่านี่คือสิ่งที่เกิดขึ้น บางที่เราอาจจะใช้เวลาเราทำงานอยู่ หนึ่งงานจริง เราอาจจะรู้อยู่ที่ตัวเราเองว่ามันเกิดการเรียนรู้รอบด้าน แต่ที่นี้ในส่วนของเราที่จะต้องเพิ่มเติมจริงๆ เลยคือเน้นการอภิปรายผลว่าที่เราทำนั้นมันได้อะไรบ้างในส่วน EF ในส่วนของ Well - Being หรือในส่วนของการเชื่อมโยงในด้านต่างๆ

ครูออยก็ชอบมากเลยที่ท่านผู้ทรงคุณวุฒิได้แนะนำมา ทำให้เราได้โฟกัสไปตรงนั้นด้วย บางที่เรา อาจจะหลุดการโฟกัสตรงนั้นไปนิดหนึ่ง ที่นี้ เราก็ได้นำกลับมาปรับใช้ว่าเดี๋ยวครั้งหน้าถ้าเราทำอีก เราต้อง โฟกัสให้ลึกไปกว่านี้อีกนิดหนึ่ง หรือแม้กระทั่งว่าการบันทึกในวง PLC หรือการบันทึกว่าเราได้อะไรจากการจัด กิจกรรมนี้ด้วย ไม่ใช่เพียงแค่ว่าเด็กได้อะไร และคุณครูเรา เราเอง ย้อนกลับมามองตัวเองว่าเราได้เรียนรู้ อะไรบ้างที่ได้เรียนรู้ไปพร้อมๆ กับเด็ก ซึ่งวันนี้มีหลายความรู้เลยที่จะต้องนำกลับไปปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้น ค่ะ ต้องขอขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านเลยคะ

อาจารย์ธนิต มินวงษ์ : ขอบคุณครูออยครับ เหมือนเราได้รับกำลังใจนะค่ะ จากคำชื่นชมของ ผู้ทรงคุณวุฒิด้วย และในหลายสิ่งหลายอย่าง ท้าทาย ที่รออยู่ข้างหน้า เพื่อที่จะพัฒนาในการทำงานของเรา ใน การพัฒนาเด็กด้วยนะค่ะ ท้ายที่สุด ขอเรียนเชิญ ผอ.มุกดา ซึ่งท่านอยู่ในทีมโค้ชของเราด้วยนะค่ะ วันนี้ยัง ไม่ได้ยินเสียงของ ผอ.นะค่ะ

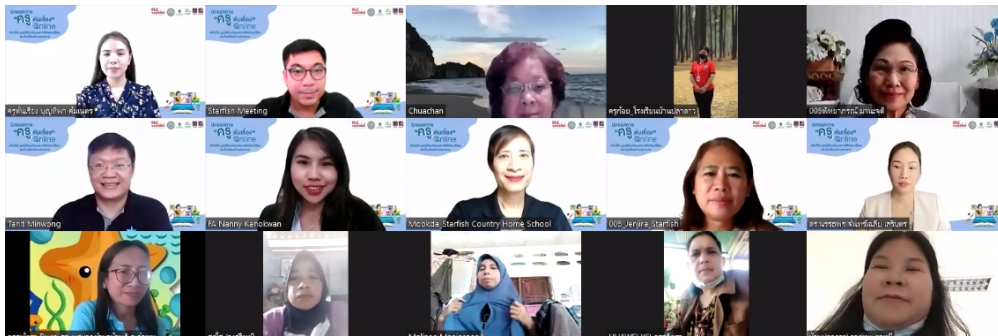
ผอ.มุกดา คำวินิจ โรงเรียนบ้านปลาตาว :

สวัสดีทุกท่านนะคะ วันนี้ไม่เพียงแต่ครูออย หรือว่า
โรงเรียนวัดเชิงเลนนะคะที่ได้รับความรู้ โรงเรียนบ้าน

ปลาตาวในฐานะที่พี่เองก็เป็นผู้อำนวยความสะดวก เชื่อแน่ว่าคุณครูที่เข้าฟังก็ได้รับประโยชน์ แม้แต่ตัวเองก็ต้อง
นำไปปรับด้วยเหมือนกันตามคำแนะนำของท่านผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่านนะคะ แต่ในส่วนของเรา ดร.แพรวนี้ เราทำ
ตามนโยบายและทำตามที่ท่านแนะนำทุกครั้งอยู่แล้วนะคะ แล้วเราก็จะเสริมในเรื่องที่ผู้ทรงคุณวุฒิ คือ
อาจารย์พิทยาภรณ์ และอาจารย์เจือจันทร์ ได้ช่วยแนะนำเรา

สำหรับวันนี้ ต้องขอกราบขอบพระคุณทุกท่านนะคะ ทั้งคุณครูต้นเรื่องและผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ทั้ง
Facilitator เอง และทั้งทีมงานด้วย ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีค่ะ ขอบคุณมากค่ะ

จบเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ Online PLC Coaching ห้อยย้อย